

σελ. 5

σελ. 22-23

Νέοι Δημοσιογράφοι
για το περιβάλλον

Έτος 9ο, Φύλλο 9ο Α' Έκδοση

Σχολικό έτος 2016 - 2017

“ΦΥΣΙΚΑ”

<http://2gymnews.blogspot.com>

τα νέα του σχολείου μας!
και όχι μόνο...

omnes
voluntary association

volunteer
do good, feel good

Εθελοντής:
Δύο όψεις

από το
ίδιο

σελ. 12-13

Νόμισμα

Απειλούμενα είδη σελ. 8-9

Βαλκανικός Βοτανικός Κήπος

Γαλάζια Λίμνη - Σκρα

σελ. 18

σελ 6

Επιμέλεια Εντύπου: Κωνσταντίνος Ντίνου

Επιμέλεια κειμένων: Κατερίνα Μοσχοπούλου, Φωτεινή Χαρίτου.

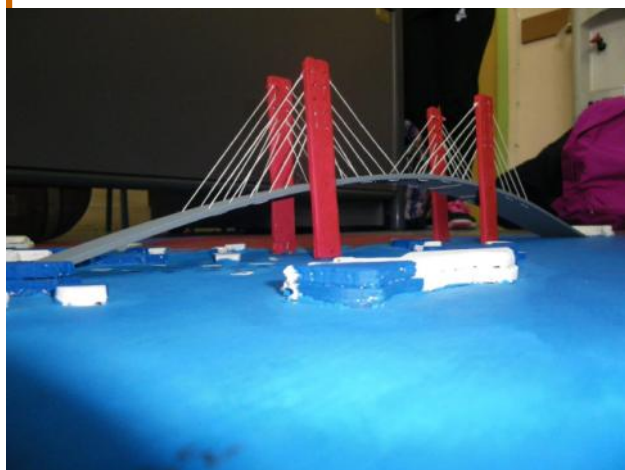
Editorial

Για ένατη χρονιά και ως εφαλτήριο δημιουργικότητας εκδίδουμε το έργο των μαθητών της προηγούμενης σχολικής χρονιάς, τα άρθρα για τις δράσεις του σχολείου μας και τους προβληματισμούς τους για θέματα της ευρύτερης κοινωνίας μας. Έτσι, με τις ευαίσθητες χορδές της νεανικής ηλικίας οι μικροί δημοσιογράφοι παίρνουν συνέντευξη από έναν πρόσφυγα, γράφουν για τις επιπτώσεις του πολέμου στο περιβάλλον, τις επιπτώσεις των σεισμών στα σχολικά κτήρια, τις όψεις του εθελοντισμού, καθώς και τη διαρροή Ελλήνων επιστημόνων στο εξωτερικό. Ο οικολογικός προσανατολισμός της εφημερίδας είναι εμφανής με άρθρα όπως για τον βαλκανικό βοτανικό κήπο Κρουσίων, την πλαστική ρύπανση, αλλά και δράσεις του σχολείου μας, όπως η εκδρομή στους καταρράκτες του Σκρα. Ενδιαφέρουσα είναι η συνοπτική μελέτη της ιστορίας της μικρής μας πόλης. Ελπίζουμε ότι θα είναι « παραγωγική» και η φετινή σχολική χρονιά και ότι θα επιχειρηθεί επιτυχώς για άλλη μια φορά το «άνοιγμα» του σχολείου στην κοινωνία.

Μοσχοπούλου Κατερίνα

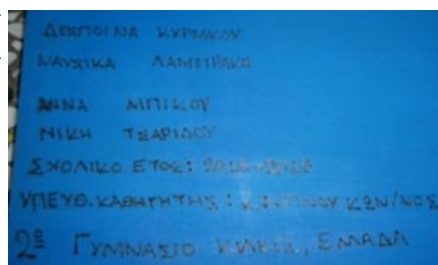
Διαγωνισμός Ελλάδα - Κύπρος Ομογένεια

Στις 2 Μαΐου του 2017 οι μαθήτριες Άννα Μπίκου, Ναυσικά Λαμπράκη, Δέσποινα Κυριακού και Νίκη Τσαρίδου κέρδισαν την δεύτερη θέση στον διαγωνισμό ‘Ελλάδα - Κύπρος ομοιογένεια’. Στο διαγωνισμό συμμετείχαν μαθητές της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και σκοπός ήταν να αποδώσουν όσο καλύτερα μπορούσαν το μήνυμα ότι η Ελλάδα και η Κύπρος μπορεί να είναι δύο γεωγραφικά διαφορετικές χώρες αλλά πνευματικά είναι μία. Οι διαγωνιζόμενοι μπορούσαν να τα καταφέρουν δημιουργώντας μια χειροτεχνία, μία τρισδιάστατη κατασκευή ή μία ταινία μικρού μήκους, γράφοντας ένα βιβλίο ή μία ιστορία και τέλος αποτυπώνοντας την ιδέα τους σε μία ζωγραφιά. Οι μαθήτριες του

σχολείου μας αποφάσισαν να δημιουργήσουν μία κατασκευή από ξύλο στην οποία σχεδίασαν την Ελλάδα και την Κύπρο ως τρισδιάστατες ενωμένες από μία γέφυρα. Τα κορίτσια μέσω της κατασκευής τους προσπάθησαν να περάσουν το μήνυμα ότι παρόλο που είναι, δύο χώρες τα κοινά χαρακτηριστικά και η ιστορία τους δημιουργούν μία γέφυρα που ποτέ δεν θα γκρεμιστεί.

Άννα Μπίκου

Έλληνες επιστήμονες που φεύγουν στο εξωτερικό Ή αλλιώς Brain-drain

Τα τελευταία χρόνια πολλοί νέοι της χώρας μας μετά τις σπουδές τους φεύγουν στο εξωτερικό αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον, μια αξιοπρεπή ζωή και μια επιτυχημένη καριέρα. Γιατί, για να λέμε και τα πράγματα με το όνομα τους, η παραμονή τους στην Ελλάδα χωρίς εργασία, η μακροχρόνια ανεργία - με την αιώνια κρίση που θα μας κυνηγάει για πάντα- είναι επιβαρυντική διότι δε γίνεται να τους συντηρούν οι γονείς τους αιώνια.

Αυτή η μετανάστευση των νέων επιστημόνων είναι αποτέλεσμα της κατάστασης που επικρατεί στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Οι νέοι γνωρίζοντας πως στη χώρα μας το επαγγελματικό τους μέλλον διαγράφεται ζοφερό, ενώ οι κενές θέσεις απασχόλησης, οι συνθήκες εργασίας και οι αμοιβές στην Ευρώπη είναι υπεραρκετές για την ειδικότητά τους δράττονται της ευκαιρίας και μεταναστεύουν.

Όμως η συνεχής μετανάστευση των Ελλήνων, κυρίως αυτών με υψηλά προσόντα, οδηγεί σε μεγάλες απώλειες στον οικονομικό και επιστημονικό κλάδο. Η μείωση της δύναμης της οικονομίας μας είναι μια από τις πολλές συνέπειες αυτού του φαινομένου. Πρέπει να σημειώσουμε το γεγονός ότι οι περισσότεροι νέοι ασχολούνται με την τεχνολογία και πρέπει να υποστηρίξουμε τις ιδέες τους, κάτι που δεν συμβαίνει αλλά θα έπρεπε. Ένα ακόμα μειονέκτημα, είναι ότι όσοι «μένουν πίσω» αναγκάζονται να δουλεύουν παραπάνω ώρες από το καθιερωμένο ωράριό τους, ή/και ακόμα να κάνουν τα καθήκοντα άλλων χωρίς να έχουν τις απαραίτητες γνώσεις και την απαραίτητη εμπειρία.

Η πατρίδα μας, εάν συνεχίσει να αυξάνεται το ποσοστό των Ελλήνων που φεύγουν στο εξωτερικό, θα καταλήξει να έχει έλλειψη από «νέα μυαλά» και νέες ιδέες. Το αποτέλεσμα; Όπως όλοι ξέρουμε, η ανάπτυξη της τεχνολογίας εξαρτάται από τις νέες ιδέες και καινοτομίες των ανθρώπων και κυρίως των νέων, καθώς έχουν πιο καινούριες ιδέες. Έτσι, η Ελλάδα μπορεί να φτάσει σε σημείο να μεί-

νει πίσω στην τεχνολογία και γενικά να υπάρξει παρακμή. Γι' αυτό πρέπει να βρεθούν λύσεις και μάλιστα, πολύ σύντομα!

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα Ελλήνων επιστημόνων που διέπρεψαν φεύγοντας στο εξωτερικό. Χαρακτηριστική φυσιognωμία ήταν ο Γεώργιος Παπανικολάου, ο οποίος ήταν ιατρός, βιολόγος και ερευνητής. Είναι περισσότερο γνωστός για την πρωτοποριακή κυτταροδιαγνωστική μέθοδο του «Τεστ-Παπ». Σπούδασε στο Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών και στο Πανεπιστήμιο του

Μονάχου. Το 1912 πήρε μέρος στους Βαλκανικούς Πολέμους, ωστόσο κατάλαβε πως τα πράγματα δεν ήταν ευόπινα στη χώρα για εκείνον. Το πρώτο μέρος στο οποίο διέφυγε ήταν η Γαλλία. Όταν έληξε ο πόλεμος το 1913, έφυγε με την γυναίκα του για Αμερική. Οι συνθήκες ήταν δύσκολες λόγω οικονομικής κρίσης. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να δουλέψουν και οι δύο σε κάποιο εμπορικό κατάστημα, πουλώντας χαλιά και ράβοντας κουμπιά με αμοιβή 5 δολάρια την εβδομάδα. Σήμερα το τεστ Παπανικολάου (Τεστ -Παπ) χρησιμοποιείται παγκοσμίως για την διάγνωση του καρκίνου του τραχήλου της μήτρας.

Δούνα Μαρία , A1

ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΡΥΠΑΝΣΗ

Κάθε χρόνο, όλο και αυξάνεται ο αριθμός πλαστικών απορριμμάτων όπως μπουκάλια, σακούλες, παιχνίδια κ. α. που ρίχνονται στις θάλασσες και στους ωκεανούς. Τα απορρίμματα αυτά αποτελούν μία από τις μεγαλύτερες πηγές θαλάσσιας ρύπανσης και απειλές των θαλάσσιων οργανισμών παγκοσμίως. Την ίδια στιγμή, ζοφερό εκτιμάται το μέλλον, καθώς σύμφωνα με τις προβλέψεις έως το 2025 η ρύπανση στους ωκεανούς αναμένεται να ανέλθει στα 17,5 εκατ. ετησίως, αν δεν ληφθούν μέτρα, όπως προειδοποιούν οι επιστήμονες.

Καθημερινά ερχόμαστε σε επαφή με πλαστικά αντικείμενα. Αναρωτηθήκαμε όμως ποτέ που καταλήγει όλο αυτό το πλαστικό; Ένα μέρος αποστέλλεται στο εξωτερικό για ανακύκλωση, μία μεγάλη ποσότητα καταλήγει σε χωματερές, ενώ μία ακόμη μεγαλύτερη είναι υπεύθυνη για τη ρύπανση του περιβάλλοντος. Το γεγονός αυτό κάνει ακόμα πιο τραγική την κατάσταση.

Που καταλήγουν τα πλαστικά αντικείμενα;
40% στις χωματερές
14% στην ανακύκλωση
32% στο περιβάλλον

Τα στοιχεία που ακολουθούν είναι άκρως ανησυχητικά:

Στην περιοχή του Λος Άντζελες μόνο, 10 τόνοι πλαστικά κομμάτια που μοιάζουν με σακούλες των παντοπωλείων, καλαμάκια και πλαστικά μπουκάλια μεταφέρονται στον Ειρηνικό Ωκεανό κάθε ημέρα.

Κατά τα τελευταία δέκα χρόνια έχουμε παράγει περισσότερο πλαστικό από ό,τι κατά τη διάρκεια του συνόλου του περασμένου αιώνα. Το 50% των πλαστικών το χρησιμοποιούμε μόνο μία φορά και μετά το πετάμε.

Ο μέσος Αμερικανός πετάει περίπου 185 κιλά πλαστικών ετησίως.

Ένα εκατομμύριο θαλάσσια πτηνά και 100.000 θαλάσσια θηλαστικά θανατώνονται ετησίως από το πλαστικό στους ωκεανούς μας.

Σύμφωνα με την παραπάνω έρευνα λοιπόν πρέπει καθένας από εμάς να αναλάβει την ευθύνη του και να βοηθήσει το περιβάλλον να ανακάμψει γιατί αν δεν βοηθήσουμε πρώτοι εμείς το περιβάλλον, δεν θα βοηθήσει ούτε αυτό εμάς.

Πρέπει να κατανοήσουμε ότι το περιβάλλον δεν μας ανήκει. Το να μην πετάμε σκουπίδια στο περιβάλλον δεν είναι αρκετό. Είναι καιρός πλέον να μας γίνει αντανakλαστική αντίδραση να συλλέγουμε τα απορρίμματα όπου και αν τα δούμε, πριν αυτά αποκτήσουν μία μη-ανακτήσιμη μορφή. Είναι υποχρέωση και μεγάλη ευθύνη όλων μας, να διατηρήσουμε το περιβάλλον μας καθαρό όχι μόνο για τη δική μας ποιότητα ζωής, αλλά και για να το διαφυλάξουμε για τις επόμενες γενιές.

ΚΑΝΕ ΜΙΑ ΝΕΑ ΑΡΧΗ

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕ ΧΑΡΤΟΣΑΚΟΥΛΕΣ

ΞΕΚΙΝΑ ΝΑ ΑΝΑΚΥΚΛΩΝΕΙΣ

ΓΙΝΕ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ

ΑΓΟΡΑΣΕ ΠΡΟΙΟΝΤΑ ΑΠΟ ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΙΜΑ ΥΛΙΚΑ

ΜΗΝ ΠΕΤΑΣ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ

Κυριάκου Δέσποινα, Β3

ΠΗΓΕΣ:

http://www.flowmagazine.gr/article/view/oli_i_alitheia_guro_apo_tin_plastiki_rupansi

<http://archipelago.gr/plastiki-ripansi-stis-ellinikes-thalasses/>

Καθημερινά ενημερωνόμαστε για τον πόλεμο που γίνεται στη Συρία το τελευταίο χρονικό διάστημα καθώς και τη δαμόκλειο σπάθη ενός νέου πολέμου μεταξύ Η.Π.Α. και Β. Κορέας. Και είναι άξιον απορίας πώς οι πλανητάρχες μας δε νοιάζονται για την ίδια τη ζωή της ανθρωπότητας. Γιατί οι πόλεμοι έχουν καταστροφικές συνέπειες σε όλους τους τομείς της ζωής, στα φυτά, στα ζώα και στους ανθρώπους. Η οικολογική πλευρά του θέματος τείνει να

αγνοείται από πολλούς, παρόλο που αποτελεί ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής, διότι η σχέση του ανθρώπου και του περιβάλλοντος είναι αλληλένδετη.

Καταρχάς, τα όπλα που χρησιμοποιούνται εκεί περιέχουν επικίνδυνα, θανατηφόρα χημικά τα οποία ενδέχεται να δημιουργήσουν χρόνιο πρόβλημα στη χλωρίδα και στην πανίδα της περιοχής. Συγκεκριμένα, μολύνεται ο υδροφόρος ορίζοντας, με αποτέλεσμα να μεταφέρονται οι τοξικές αυτές ουσίες σε όλους τους ζωντανούς οργανισμούς της περιοχής, λόγω του ότι κάθε οργανισμός για να κρατηθεί στη ζωή χρειάζεται νερό. Επομένως, η κατανάλωσή του από αυτούς οδηγεί στη μόλυνση και κατά συνέπεια στο θάνατό τους, καθώς και στην εξάπλωση της μόλυνσης. Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι από τη στιγμή που το

νερό υποστεί μόλυνση είναι σχεδόν καθορισμένο το μέγεθος της καταστροφής που θα προκαλέσει.

Ένας δεύτερος τομέας που πλήττεται από την κατάσταση είναι το έδαφος και το υπέδαφος. Τα υπόγεια νερά είναι το κύριο αίτιο εξάπλωσης της μόλυνσης, διότι μέσω των ριζών τους τα φυτά το απορροφούν και καταστρέφονται. Γενικότερα, από μολυσμένο έδαφος προέρχονται και μολυσμένα φυτά όπως είναι φυσικό, γι' αυτό και από τη στιγμή που μολυνθεί είναι εξαιρετικά δύσκολο να εξαλειφθεί πλήρως το πρόβλημα.

Παρατηρείται ότι τα οικοσυστήματα έχουν αλυσιδωτές αντιδράσεις. Από τη στιγμή λοιπόν που ένας τομέας του πλήττεται, η ζημιά θα φανεί βραχύχρονα ή σε βάθος χρόνου και στους υπόλοιπους. Το ίδιο συμβαίνει και στην περίπτωση που μελετάμε. Η μόλυνση ξεκινά από το νερό, περνά στο έδαφος, έπειτα στα φυτά και τέλος στα ζώα. Πρώτα στα φυτοφάγα, εφόσον καταναλώνουν μολυσμένη τροφή και μετέπειτα στα σαρκοφάγα, που είτε η λεία τους είναι μολυσμένη είτε ανύπαρκτη λόγω θανάτου των φυτοφάγων από μόλυνση.

Κλείνοντας, πρέπει να σημειωθεί ότι οι περιβαλλοντικές καταστροφές συνδέονται άμεσα και με τον άνθρωπο, καθώς και ο ίδιος αποτελεί μέρος του οικοσυστήματος. Σωστότερο θα ήταν λοιπόν να προστατεύουμε το περιβάλλον γύρω μας αντί να το καταστρέφουμε διαρ-

Βαλκανικός Βοτανικός Κήπος Κρουσίων

Ένα από τα σημαντικότερα αξιοθέατα του νομού Κιλκίς είναι ο Βαλκανικός Βοτανικός Κήπος Κρουσίων που βρίσκεται κοντά στις πηγές του Γαλλικού ποταμού, δίπλα στο χωριό Ποντοκερασιά. Αποτελεί μία ευκαιρία απόδρασης από την πόλη και προορισμό σημαντικό για τους φυσιολάτρες, αλλά και για όσους ασχολούνται με την επιστημονική έρευνα. Επίσης, είναι ένας από τους νεότερους βοτανικούς κήπους της Ευρώπης. Με βάση την σύμβαση Ραμσάρ για την προστασία των υδροβιότοπων, ένα μεγάλο τμήμα της οροσειράς των Κρουσίων μπήκε στο δίκτυο "ΦΥΣΗ 2000" ως προστατευόμενη περιοχή. Σε περιοχή που εφάπτεται της προστατευόμενης περιοχής στο τέλος της δεκαετίας του '90, άρχισε να συγκροτείται ο Βαλκανικός Βοτανικός Κήπος Κρουσίων (ΒΒΚΚ) σε μία έκταση 310 στρεμμάτων, από τα οποία τα 150 είναι καλυμμένα με δάσος κυρίως δρυός και τα υπόλοιπα φιλοξενούν τις συλλογές των ενδημικών φυτών.

Σκοπός ανάπτυξης του ΒΒΚΚ είναι, μεταξύ άλλων, η προστασία φυσικών οικοσυστημάτων που περιλαμβάνουν τις πέντε βασικές ζώνες βλάστησης της Ελλάδας. Στον ΒΒΚΚ δημιουργήθηκαν κατάλληλες συνθήκες για την ανάπτυξη, την ταξινόμηση και μελέτη φυτών που υπάρχουν μόνο στα Βαλκάνια. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η καλλιέργεια αρωματικών και φαρμακευτικών φυτών της Βαλκανικής Χλωρίδας. Το περιβάλλον του Κήπου είναι πλούσιο σε αυτοφυή φυτά (περί τα 700), αλλά και από καταρράκτες, τεχνητές λίμνες, διαμορφωμένα μονοπάτια, ρυάκια, παρατηρητήρια και λιβάδια.

Μερικά από τα σημεία που αξίζει να δεις στον ΒΒΚΚ είναι :

Το Μονοπάτι της Βιοποικιλότητας: κύριο σημείο των εκπαιδευτικών διαδρομών, για να κατανοηθεί η σημασία της βιοποικιλότητας στην εξέλιξη και η διατήρηση της ζωής και της αλληλεξάρτησης των βιολογικών κύκλων των διαφόρων όντων του πλανήτη.

- Ο Θαμνώνας: όπου συνυπάρχουν διάφορα είδη θάμνων, όπως πικροδάφνη, μυρτιά, κρανιά κλπ.

- Ο Δενδρώνας: όπου φιλοξενούνται διάφορα σημαντικά είδη, όπως η δρυς (βελανιδιά), η κερκίς (κουτσουπιά ή δένδρο του Ιούδα), η φλαμουριά (τιλιά), η σημύδα κλπ.
- Λιβαδική βιοποικιλότητα: Με συλλογές διαφόρων βαλκανικών λιβαδικών φυτών κατάλληλων για την

κτηνοτροφία.

- Υποαλπικά φυτά: Όπου συγκεντρώνονται φυτά της υποαλπικής ελληνικής ζώνης (υψόμετρο άνω των 1.700 μ. και μέχρι τα 2.500 μ., όπου αρχίζει η αλπική ζώνη).
- Τεχνητές λίμνες: Με υδροχαρή ή παρόχθια φυτά.
- Επιτόπια προστασία (in situ) των ειδών ορχιδέας: Στα οποία ή χώρα μας είναι πλουσιότατη (σεράπια, δακτυλόριζα, κεφαλάνθηρο, οφρύς κλπ.)

Τέλος, πρέπει να επισημάνουμε ότι ο Κήπος Κρουσίων είναι ένας από τους δέκα βοτανικούς κήπους που ήδη λειτουργούν στην Ελλάδα και είναι μέλος του Διεθνούς Δικτύου Βοτανικών Κήπων και του Δικτύου Ανταλλαγής Αυτοφυούς Γενετικού Υλικού.

Μελλάνι Κατερίνα, Γ2

Η ιστορία ενός πρόσφυγα

Δημοσιογράφος: Τι σας έκανε να φύγετε από την χώρα σας ;

Ισαάκ: Πόλεμος, κάθε μέρα και κάποιος σκοτωνόταν. Μια μέρα ήρθε ο στρατός και στη μάχη που υπήρξε το σπίτι του γείτονά μου έπεσε μαζί του. Εγώ σοκαρισμένος έβλεπα το νεκρό του σώμα στα συντρίμια, τότε αποφάσισα ότι ήταν η ώρα να φύγω. Μάζεψα τα πράγματά μου κι έφυγα με όνειρο μια νέα ζωή.

Δημοσιογράφος: Τι δρόμο ακολουθήσατε ;

Ισαάκ: Βρισκόμουν στα μέσα της χώρας, πηγαίναμε πάντα από τα βουνά για να ξεφύγουμε από τους {τυράννους} της χώρας μας. Πέρασαν 32 μέρες, τα τρόφιμα τελείωναν και όλα φαίνονταν να τελειώνουν, αλλά εκείνη την στιγμή ο Αλλάχ μας είχε {χαμογελάσει}, είδαμε και άλλους που ήθελαν να φύγουν και είχαν μάλιστα και αμάξι. Με πολύ κόπο, τους κάναμε να συμφωνήσουν και έτσι μας πήραν μαζί τους. Μετά ο δρόμος στην στεριά ήταν εύκολος.

Δημοσιογράφος: Εκτός από το Isis τι άλλα προβλήματα αντιμετωπίσατε;

Ισαάκ: Πολλά, τροφή, νερό, ρουχισμό. Οι πρώτες ύλες πάνω κάτω.

Δημοσιογράφος: Όταν φτάσατε σε θάλασσα τι κάνατε;

Ισαάκ: Επειδή είχαμε ως στόχο τις Ευρωπαϊκές χώρες, ξέραμε ότι θα χρειαζόμασταν τουλάχιστον τρεις φουσκωτές βάρκες αλλά το μεταφορικό δεν ήταν το πρόβλημα · το πρόβλημα ήταν οι φουρτούνες, οι άσχημες καιρικές συνθήκες. Είχαμε χάσει 15 ανθρώπους και οι 13 χάθηκαν στην θάλασσα.

Δημοσιογράφος: Όταν πατήσατε ξανά σε στεριά, όταν γλιτώσατε τον κίνδυνο τι κάνατε;

Ισαάκ: Όταν πατήσαμε στη στεριά, βρισκόμασταν πια στο Αιγαίο. Δεν μπορώ να θυμηθώ σε ποιο νησί ·το μόνο που θυμάμαι είναι ότι η ακτοφυλακή μας πήρε και μας έβαλε σε έναν καταυλισμό.

Δημοσιογράφος: Πώς πέρασαν οι μέρες εκεί και πώς σας φέρθηκαν οι κάτοικοι εκείνου του νησιού;

Ισαάκ: Οι μέρες πέρασαν πιο ευχάριστα αλλά πάντα είχαμε πρόβλημα με το φαγητό και την καθαριότητα. Μια μέρα μας έδιναν μόνο μεσημεριανό, την άλλη μόνο απογευματινό και τις άλλες μόνο ένα καρβέλι ψωμί. Οι σκηνές στις οποίες ήμασταν ήταν απαίσιες· παντού πεταμένα πράγματα, νερά και άλλα. Ερχόντουσαν να καθαρίσουν μόνο μια φορά την εβδομάδα. Σχετικά με τους ανθρώπους, υπήρχαν 2 κατηγορίες: αυτοί που μας ήθελαν και μερικές φορές μας βοηθούσαν και αυτοί που είχαν τεράστιο πρόβλημα μαζί μας και ερχόντουσαν μέσα

στους καταυλισμούς και μας έδερναν, μας έβριζαν. Θυμάμαι προσωπικά όταν άρχισαν να μπαίνουν από την πίσω πόρτα γιατί η αστυνομία φύλαγε από μπροστά, είχαν έρθει σε εμένα και άρχισαν να με βρίζουν και να λένε ότι αν δεν φύγουμε θα μας αναγκάσουν να το κάνουμε. Μετά από μέρες προσπάθησαν να κάνουν μια μικρή εξέγερση αλλά δεν τα κατάφεραν γιατί η αστυνομία τους πρόλαβε.

Δημοσιογράφος: Πώς έφτασες μέχρι εδώ και ποιος ήθελες να είναι ο τελικός προορισμός;

Ισαάκ: Μετά από το νησί μας πήγαν στην Αθήνα όπου κάτσαμε για μία εβδομάδα σε καλύτερες συνθήκες και με περισσότερη ασφάλεια. Την τελευταία μέρα στην Αθήνα μας έδειξαν καταυλισμούς όπου μπορούσαμε να πάμε. Ήταν περίπου 10 και εγώ διάλεξα το Κιλκίς γιατί ήταν πιο κοντά στα σύνορα Βουλγαρίας-Ελλάδας. Σχετικά με τον τελικό προορισμό, θέλαμε να είναι χώρες σαν την Γερμανία και την Γαλλία.

Δημοσιογράφος: Τι σε έκανε να μείνεις εδώ [Χέρσο] ;

Ισαάκ: Εγώ ήμουν από τους λίγους τυχερούς γιατί βρήκα δουλειά σαν μεταφραστής σε ένα super market από το οποίο ψώνιζαν οι πρόσφυγες.

Δημοσιογράφος: Πως προέκυψε να ξέρεις Ελληνικά;

Ισαάκ: Είχα ξανάρθει εδώ στο Κιλκίς για περίπου 2 χρόνια και έτσι τα έμαθα.

Δημοσιογράφος: Άρα δε σκοπεύεις να φύγεις από εδώ.

Ισαάκ: Μάλλον ναι ·μέχρι να καλυτερέψουν τα πράγματα. Γενικά ο μεγαλύτερος φόβος μου έφυγε.

Δημοσιογράφος: Και ο φόβος σου ήταν ποιος ;

Ισαάκ: Να με απολύσουν, όταν οι πρόσφυγες αρχίσουν να φεύγουν. Μια μέρα το αφεντικό με πήρε και με έκανε κάτι σαν αξιολόγηση. Όταν τελειώσαμε, το αφεντικό με είπε <<Ισαάκ είσαι πολύ καλό παιδί και εργατικό και σου το λέω αυτό για να μην ανησυχήσεις περί απόλυσής>>.

Δημοσιογράφος: Αυτά ήταν όλα. Ευχαριστώ για τον χρόνο σου.

Ισαάκ: Εγώ ευχαριστώ. Κάτι τελευταίο που θα ήθελα να πω είναι αυτοί που έρχονται και μας χτυπάνε που μας λένε άχρηστους να σκεφτούν τι έχουμε περάσει για να φτάσουμε μέχρι εδώ.

Ο Ισαάκ ακόμα δουλεύει και όλοι τον θεωρούν σα συχωριανό, σαν ένα πολίτη με δικαιώματα και υποχρεώσεις, γιατί αυτό είναι και όχι ένα κατώτερο ον, όπως μερικοί αποκαλούν τους πρόσφυγες.

Ρεπορτάζ: Δημήτρης Δημητριάδης

ΕΙΔΗ ΖΩΩΝ ΥΠΟ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ

Η φύση μοιάζει να απειλείται όσο ποτέ από τις αλόγιστες ανθρώπινες δραστηριότητες και όλο και περισσότερα ζώα φέρουν τον τίτλο "είδος υπό εξαφάνιση". Καταστροφές του οικοσυστήματος, λαθροθηρία, αλλά και φυσικές καταστροφές είναι μερικά μόνο από τα αίτια που οδήγησαν αρκετά ζώα στην εξαφάνιση και δυστυχώς απειλούν πολλά ακόμη. Ας δούμε ποια είναι αυτά:

Καφέ Αρκούδα (Ursus Arctos)

Στην Ελλάδα υπολογίζεται ότι υπάρχουν γύρω στις 150, στις οροσειρές της Πίνδου και της Ροδόπης. Προτιμά τις φυτικές τροφές και ιδιαίτερα τα άγρια φρούτα, τις ρίζες, τα μανιτάρια και το μέλι. Τρώει επίσης έντομα, αμφίβια και κτηνοτροφικά ζώα. Ζει σε δάση δρυός, οξιάς και κωνοφόρων. Είναι ζώο μοναχικό και κινείται κυρίως το ξημέρω-

μα, το σούρουπο και τη νύχτα.

Αγριόγιδο (Rupicapra rupicaprabalcanica)

Στην Ελλάδα το αγριόγιδο ζει στην Πίνδο, στη Στερεά Ελλάδα, στον Όλυμπο και στη Ροδόπη. Συνολικά ζουν 400 – 500 άτομα του είδους σε απομονωμένους μικρούς πληθυσμούς. Δεν ανήκει στο ίδιο είδος με το κρι-κρι της Κρήτης και δεν διασταυρώνεται με τη γίδα. Έχει όρθια κέρατα με κυρτές απολήξεις. Το τρίχωμα του από καφέ ανοιχτό το καλοκαίρι μετατρέπεται σε σκούρο καφέ το χειμώνα

Βίδρα (Lutralutra)

Συναντάται στην Κεντρική Ελλάδα, στην Κέρκυρα και στην Εύβοια. Ζει σε γλυκά νερά, σε ποταμούς, λίμνες και έλη με ανεπτυγμένη παρόχθια βλάστηση. Τρέφεται με ψάρια σε ποσοστό μεγαλύτερο του 80% αλλά και αμφίβια, ερπετά (νερόφιδα), ασπόνδυλα (κυρίως καβούρια), πουλιά και

μικρά θηλαστικά. Γεννά συνήθως την Άνοιξη, 2-3 μικρά το έτος, τα οποία τον πρώτο χρόνο εξαρτώνται από τη μητέρα τους.

Δελφίνια

Στις Ελληνικές θάλασσες ζουν τέσσερα είδη δελφινιών: το ρινοδέλφιο (Tursiops truncatus), το ζωνοδέλφιο (Stenellacoeruleoalba), το κοινό δελφίνι (Delphinus Delphis), και με μικρότερη παρουσία του σταχτοδέλφιο. Οι φυσικοί εχθροί των δελφινιών είναι ελάχιστα. Στη Μεσόγειο τα δελφίνια κινδυνεύουν από τη θαλάσσια ρύπανση, την τυχαία σύλληψή τους σε αλιευτικά εργαλεία, την υπεραλεία, που προκαλεί έλλειψη τροφής γι' αυτά, και την εσκεμμένη θανάτωσή τους.

Θαλάσσια Χελώνα (Caretta caretta)

Η Carettacaretta τρέφεται κυρίως με θαλάσσια φυτά και ασπόνδυλα, κυρίως τσούχτρες. Ζει στη θάλασσα αλλά έχει και πνεύμονες, με αποτέλεσμα να βγαίνει συχνά στην επιφάνεια της θάλασσας για να αναπνεύσει και στις αμμώδεις παραλίες για να γεννήσει. Ανάμεσα στις κύριες απειλές που αντιμετωπίζει είναι η υποβάθμιση και η καταστροφή των βιότοπων αναπαραγωγής της, η χρήση αλιευτικών εργαλείων, η ύπαρξη σκουπιδιών και πλαστικών σακουλών.

Κόκκινο Ελάφι (Cervus elaphus)

Στα τέλη του 20ου αιώνα τα ελάφια περιορίστηκαν στη χερσόνησο της Σιθωνίας, στην ορεινή περιοχή της Ροδόπης και στην Πάρνηθα. Σήμερα ο πληθυσμός της Σιθωνίας εξαφανίστηκε. Το κόκκινο ελάφι είναι το μεγαλύτερο φυτοφάγο ζώο της Ελλάδας. Ως αναπόσπαστο στοιχείο της ελληνικής φύσης μπορεί να παίξει ουσιαστικό ρόλο στη διαμόρφωση και την εξέλιξη των οικοσυστημάτων, ειδικά στις μέρες μας που η ελεύθερη κτηνοτροφία σταδιακά εγκαταλείπεται.

Λύκος (Canis lupus)

Ο λύκος χαρακτηρίζεται από υψηλή νοημοσύνη και ανεπτυγμένη κοινωνική οργάνωση. Στην Ελλάδα τον συναντάμε μόνο σε ορεινές και ημιορεινές περιοχές. Η μείωση της φυσικής λείας του και η αρνητική εικόνα που έχει διαμορφωθεί γι' αυτόν στη συνείδηση των ανθρώπων οδηγούν στη μείωση των πληθυσμών. Στις μέρες μας ο «κακός λύκος» των παραμυθιών δεν είναι παρά ένα τρωτό είδος που χρειάζεται προστασία.

Λύγκας Ευρασιατικός (Lynx Lynx)

Ο λύγκας είναι ένα άγριο και οξυδερκές ζώο που ελάχιστα είχαν την ευκαιρία να συναντήσουν. Οι κύριοι παράγοντες θνησιμότητας του λύγκα είναι τα τροχαία ατυχήματα και το λαθροκυνήγι. Το είδος απειλείται από διανοίξεις δρόμων για δασικές εκμεταλλεύσεις ή για τουρισμό και εκτεταμένες υλοτομίες που προκαλούν υποβάθμιση των δασών. Στην Ελλάδα ζουν ελάχιστα άτομα, στα βόρεια σύνορα της χώρας.

Μαυρογύπας (Aegypius monachus)

Από τη δεκαετία του '80 η αναπαραγωγή του μαυρογύπα έχει περιοριστεί στον Όλυμπο και στο Εθνικό Πάρκο Δαδιάς – Λευκίμης – Σουφλίου. Ο πληθυσμός του εκτιμάται σε 90 – 100 άτομα. Ζει σε δασώδεις ημιορεινές και ορεινές περιοχές, και φωλιάζει σε μεγάλα πεύκα που περιβάλλονται από μικρά ανοίγματα ή χαμηλή βλάστηση σε πολύ απότομες πλαγιές. Ζευγαρώνει δια βίου. Τρέφεται κυρίως με ψοφίμια θηλαστικών ζώων μικρού και μεσαίου μεγέθους.

Τσακάλι (Canis aureus)

Στην Ελλάδα υπάρχουν πλέον γύρω στα 1500 άτομα σε απομονωμένους πληθυσμούς στην Αν.Μακεδονία – Θράκη, τη Χαλκιδική, τη Φωκίδα, την Πελοπόννησο, τη Σάμο και σε μικρές ομάδες στην Κερκίνη και στον Αζιό. Βασικοί παράγοντες της μείωσης του πληθυσμού του Τσακαλιού

είναι η αποξήρανση υγροτόπων, η εντατικοποίηση της γεωργίας και η μείωσή της. Ως το 1990 το τσακάλι ήταν επικηρυγμένο ως επιβλαβές είδος.

Φώκια (Monachus monachus)

Η μεσογειακή φώκια ζει περίπου 40 χρόνια και γεννάει κάθε ένα ή δύο χρόνια συνήθως ένα μικρό. Η τροφή της αποτελείται κυρίως από ψάρια και κεφαλόποδα (χαπαόδια, καλαμάρια κ.α.). Απειλείται από την επέκταση των τουριστικών δραστηριοτήτων που καταλαμβάνουν τους βιότοπούς της, από τη μείωση των αλιευμάτων και από τη θαλάσσια ρύπανση από πετρελαιοειδή. Στην Ελλάδα ζει ο μικρότερος εναπομείνας πληθυσμός της.

Χιονογερακίνα (Buteo lagopus)

Ζει σε ερημότοπους, βουνοπλαγιές, έλη, αμμοθίνες. Φωλιάζει σε άκρες βράχων. Τρέφεται με μικρά θηλαστικά, κουνέλια, λαγούς, τρωκτικά και πουλιά. Γεννά 3 – 5 αυγά, τα κλωσά σε 31 ημέρες. Οι νεοσσοί πετούν μετά από 34 – 43 ημέρες. Ζει 11 χρόνια. Έχει μακρόστενες φτερούγες, λευκή ουρά με μαύρη πλατιά λωρίδα στην άκρη, λευκή κοιλιά και φτερούγες. Το κεφάλι της είναι ανοιχτόχρωμο.

Επιστήμονες και χιλιάδες απλοί πολίτες έχουν καταφέρει να πείσουν τις κυβερνήσεις και τις τοπικές κοινωνίες να αρχίσουν να αποδέχονται την ανάγκη της διατήρησης των ειδών πάνω στη γη.

Διεθνείς μη κυβερνητικές οργανώσεις είναι:

Η Παγκόσμια Ένωση για την Προστασία της Φύσης (IUCN)

Η WWF (World Wildlife Fund)

Η Greenpeace

Ελληνικές οργανώσεις:

ο Αρκτούρος,

η Εταιρία Προστασίας της Φύσης,

η Ελληνική Ζωολογική Εταιρία,

η Ελληνική Ορνιθολογική Εταιρία,

η Εταιρία Μελέτης και Προστασίας της Μεσογειακής Φώκιας.

Χριστοφορίδου βασιλική, Γ5

Δράσεις του 2ου Γυμνασίου Κιλκίς στη διάρκεια των Χριστουγέννων

Στο σχολείο μας στο πλαίσιο των Χριστουγέννων πραγματοποιήθηκαν διάφορες εκδηλώσεις με θέμα τη βοήθεια ευάλωτων κοινωνικών ομάδων αλλά και την οικονομική ενίσχυση της χορωδίας του γυμνασίου μας.

Αρχικά μαζεύτηκαν τρόφιμα και είδη υγιεινής τα οποία δόθηκαν στην μη κερδοσκοπική οργάνωση << Χαμόγελο του Παιδιού>>. Μαθητές απ' όλες τις τάξεις κλήθηκαν να αγοράσουν ο καθένας ό,τι μπορούσε και να το φέρουν στην είσοδο του σχολείου σε ένα καρότσι το οποίο ήταν τοποθετημένο εκεί από την διεύθυνση του σχολείου μας. Όσα συγκεντρώθηκαν παραδόθηκαν στο Χαμόγελο του Παιδιού μετά τη λήξη των μαθημάτων για τις διακοπές των Χριστουγέννων.

Επίσης, από την αρχή της σχολικής χρονιάς πραγματοποιήθηκαν προσπάθειες για τη συγκέντρωση πλαστικών καπακιών από μπουκάλια. Οι μαθητές ανταποκρίθηκαν θετικά στον αγώνα αυτό και ελπίζουμε μέχρι το τέλος της σχολικής χρονιάς να μαζέψουμε όσα καπάκια χρειάζονται για ένα αναπηρικό καροτσάκι.

Τέλος, η χορωδία του σχολείου μας με υπεύθυνη την καθηγήτρια της μουσικής, Δήμητρα Ζιώγα, και τη συνοδεία καθηγητών του σχολείου, την τελευταία ημέρα μαθημάτων, Παρασκευή 23 Δεκεμβρίου, βγήκαν από το σχολείο για να πουν τα κάλαντα. Ο σκοπός της συγκεκριμένης δράσης ήταν η συγκέντρωση χρημάτων για δαπάνες της σχολικής χορωδίας. Η χορωδία πέρασε από τους κεντρικούς δρόμους της πόλης τραγουδώντας χριστουγεννιάτικα κάλαντα από διάφορες περιοχές της Ελλάδας και μάζεψε αρκετά χρήματα από τους περαστικούς. Επιπλέον πέρασε από τη Νομαρχία, το Δημαρχείο και από το γραφείο της Μητροπόλεως, όπου τους υποδέχθηκαν και τους άκουσαν με χαρά.

Φέτος, όπως και κάθε χρόνο η πόλη μας είναι διακοσμημένη. Διοργανώνει χριστουγεννιάτικες εκδηλώσεις στην πλατεία Ειρήνης με τη βοήθεια εθελοντών και συλλόγων του νομού Κιλκίς. Το χωριό του Αϊ Βασίλη είναι ένα από τα μέρη που τα παιδιά λατρεύουν να πηγαίνουν για να διασκεδάσουν κάνοντας διάφορες χριστουγεννιάτικες δραστηριότητες ή για να συναντήσουν τον Αϊ Βασίλη από κοντά ζητώντας του το πρωτοχρονιάτικο δώρο που επιθυμούν να πάρουν. Ο Δήμος Κιλκίς επίσης διοργανώνει διάφορες εκδηλώσεις με τραγούδια για μικρούς και μεγάλους.

Κυριάκου Δέσποινα, Β3

Μια ματιά στην ιστορία της μικρής μας πόλης

Η πόλη μας βρίσκεται στην Κεντρική Μακεδονία και λογίζεται αντικείμενο μελέτης πολλών επιστημόνων. Σε αντίθεση με τη μικρή της έκταση, η πόλη του Κιλκίς αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της Ελληνικής ιστορίας. Ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα που διεξήχθησαν στην περιοχή μας θεωρείται η Μάχη του Κιλκίς.

Η ιστορία μας ξεκινάει από τους αρχαίους χρόνους, καθώς η πόλη μας κατοικήθηκε για πρώτη φορά από τους Ρωμαίους, όπως αποδεικνύουν τα ρωμαϊκά και παλαιοχριστιανικά ερείπια που βρέθηκαν στην περιοχή μας. Το πρώτο όνομα της πόλης μας δόθηκε από τους Ρωμαίους, “Καλλίκουμ”, από όπου και προήλθε η ονομασία του Γαλλικού ποταμού. Το Καλλίκουμ ορίζεται ως ένα εργαλείο, σαν το σημερινό κόσκινο, κατασκευασμένο από δέρμα το οποίο ήταν χρήσιμο για την συλλογή χρυσού από τον Γαλλικό ποταμό. Επιπλέον το Κιλκίς αποτελούσε σημαντικό κέντρο της Διεθνούς Οδού των Ρωμαίων. Όσον αφορά την τέχνη, αγάλματα γνωστά ως Κούροι και Κόρες βγήκαν στο φως με ανασκαφές που έλαβαν χώρα στην περιοχή του αρχαίου Ευρωπού.

Στα χρόνια του Βυζαντίου αποκτά χαρακτηριστικά χριστιανικής πόλης, καθώς ιδρύονται ναοί, ανάμεσά τους και η μονή της Παναγίας της Καλλικού στον λόφο του Κιλκίς και δημιουργήθηκε η Επισκοπή Καλλικού. Κατά τον 10ο αιώνα η πόλη λεηλατήθηκε από τους Βουλγάρους και έπαυσε η λειτουργία της Επισκοπής Καλλικού. Ακολούθως, ένας μεγάλος αριθμός πολιτών μετανάστευσε στην Νότια Ιταλία. Εκεί ίδρυσαν την πόλη Γαλλικιάνο, μεταβιβάζοντας τις ελληνικές παραδόσεις και τα ελληνικά γνωρίσματα στις επόμενες γενιές που κατοίκησαν την περιοχή. Αργότερα η πόλη ανασυγκροτείται από τους κατοίκους του Καλλικού μετά το 1014 και εξελίσσεται σε κωμόπολη.

Την περίοδο της κυριαρχίας των Οθωμανών, το Κιλκίς θεωρείται Χριστιανική πόλη και ένα από τα σημαντικότερα αγροτοεμπορικά κέντρα. Επιπροσθέτως, τον 18ο αιώνα δόθηκε στην πόλη μια καινούρια ονομασία, Κιλκίσι, σε εκκλησιαστικό κώδικα, και η πρωτεύουσα μεταφέρεται από το Γυναικόκαστρο στο Κιλκίς. Κατά την επανάσταση του 1821 το Κιλκίς δέχτηκε τα αντίποινα των Οθωμανών, καταστράφηκε ολοσχερώς και βρέθηκε εγκαταλελειμμέ-

νο. Αργότερα κατοικήθηκε από τους Βουλγάρους, οι οποίοι ασχολήθηκαν κυρίως με την γεωργία. Τον 19ο αιώνα ο πληθυσμός του Κιλκίς ανέρχεται στους 800. Παράλληλα, ο ναός της Παναγίας καταστράφηκε από τους Ουνίτες το 1886. Πάνω στα ερείπια του παλαιού ναού χτίστηκε το 1830 ο ναός του Αγίου Γεωργίου. Τα τέλη του 19ου αιώνα παρατηρείται ραγδαία αύξηση πληθυσμού, ενώ δεν υπάρχει εθνική ομογένεια. Στις αρχές του 20ου αιώνα οι κάτοικοι του Κιλκίς δέχτηκαν κάθε είδους επιθέσεις από τους Βουλγάρους και εκβουλαρίστηκαν. Ως αποτέλεσμα, διαταράχτηκε η ελληνική συνοχή στην ελληνική κοινότητα. Όμως αργότερα ο μητροπολίτης Παρθένιος επισκέφθηκε την πόλη και έτσι οργανώθηκε η ενότητα στην ελληνική κοινότητα.

Κατά την διάρκεια του Μακεδονικού αγώνα, παρόλο που το Κιλκίς είχε μειονεκτική θέση απέναντι στους Βουλγάρους οργάνωσαν αξιόμαχο στρατό κατά των εχθρών. Έτσι, στον Β΄ Βαλκανικό πόλεμο, η πόλη απελευθερώθηκε μετά από την τριήμερη και πολύνεκρη μάχη του Κιλκίς - Λαχανά (19-21 Ιουνίου). Οι γενναίοι Έλληνες, οι οποίοι πολέμησαν με αυταπάρνηση, επέλεξαν την περιοχή του Λαχανά λόγω της γεωγραφικής του θέσης και της μορφολογίας του εδάφους. Το έδαφος εμπόδιζε την εύκολη μετακίνηση του Βουλγαρικού πεζικού στον Βορρά και στην Ανατολή. Έτσι οι ελληνικές δυνάμεις εκτός από την εκμετάλλευση του εδάφους, εφάρμοσαν μια στρατηγική η οποία χώριζε τους Έλληνες σε μικρές ομάδες, τις Μεραρχίες. Οι Έλληνες διασκορπίστηκαν προς όλες τις κατευθύνσεις και κατάφεραν να αντιμετωπίσουν τον εχθρό. Συγκεκριμένα, η Μεραρχία που βρισκόταν κοντά στο Κιλκίς, επιτέθηκε στο Βουλγαρικό πεζικό αργά το βράδυ της 21ης

Ιουνίου για να τους αιφνιδιάσουν. Το αποτέλεσμα ήταν η επικράτηση εθνικής ομογένειας στην πόλη. Μετά την απελευθέρωση η ανάπτυξη της πόλης ήταν ραγδαία αφού αποκαλύφθηκαν αγιογραφίες και δημιουργήθηκε σιδηροδρομικό δίκτυο.

Συνοψίζοντας, το Κιλκίς χάραξε μια ανεξίτηλη ιστορική πορεία στο πέρασμα των αιώνων, γεγονός που

φανερώνεται από τα ιστορικά της μνημεία. Συνεπώς, η αναμφισβήτητη σημαντική ιστορία του τόπου μας αποτελεί κύριο κομμάτι της ιστορίας της χώρας μας.

Σταυρούλα & Σοφία Κώστογλου

Η πολυδιάστατη κρίση της εποχής μας σε συνδυασμό με την αποξένωση, τον ατομικισμό και τη φθορά της συλλογικότητας επιβάλλουν ακόμα περισσότερο την ενεργοποίηση του πολίτη και την εθελοντική του προσφορά. Ιδιαίτερα εμείς οι νέοι οφείλουμε να δραστηριοποιηθούμε και να συμμετέχουμε ενεργά στη διαμόρφωση ενός καλύτερου κόσμου βασισμένου στον αλτρουισμό και στις ανθρωπιστικές αξίες. Πρότυπά μας σε αυτόν τον δύσκολο αγώνα είναι άνθρωποι απλοί, άνθρωποι της διπλανής πόρτας που καθημερινά προβαίνουν σε εθελοντι-

Αθηναίοι ευγενέστατοι. Όποιος έβλεπε την Αθήνα και την Ελλάδα τότε, πίστευε ότι μόνο προς τα πάνω μπορούμε να πάμε, ότι αλλάξαμε σελίδα. Υπήρχαν δελεαστικές παροχές στους εθελοντές κι όλοι είχαν πάρει στα σοβαρά τον ρόλο τους.

-Ποιά πιστεύετε ότι είναι η διαφορά του να είσαι εθελοντής το 2004 και του να είσαι εθελοντής στη σημερινή εποχή;

Στην εποχή των “ισχνών αγελάδων” που διανύουμε, ο όποιος εθελοντής θεωρώ ότι είναι και λίγο σούπερ ήρωας, γιατί προσφέρει από το υστέρημα του χρόνου και των χρημάτων του πολλές φορές, χωρίς καμιά ανταμοιβή. Παρ’ όλα αυτά όμως, ο εθελοντισμός έχει οργανωθεί κι εξαπλωθεί περισσότερο από ποτέ, τώρα στην κρίση κι αυτό σημαίνει κάτι για την ποιότητά μας ως πολίτες και ως Έλληνες.

-Νιώθετε ότι κερδίσατε από αυτή τη διαδικασία της συμμετοχής σας ως εθελοντής;

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΣ 2004 - 2017 Δύο όψεις του ίδιου νομίσματος

κές ενέργειες, οι οποίες αναδεικνύουν την ανθρωπιά και το αίσθημα κοινωνικής αλληλεγγύης που ακόμα δεν έχει χαθεί.

Διευθύντρια σήμερα στο 5ο Δημοτικό σχολείο του Κιλκίς, η κα. Ντίνου μας μιλά για την εμπειρία της ως εθελόντρια στους παραολυμπιακούς αγώνες του 2004, τότε που η χώρα μας –που γέννησε τα Ολυμπιακά ιδεώδη και το “ευ αγωνίζεσθαι” - βρέθηκε στο κέντρο του κόσμου κάνοντας όλους τους Έλληνες εθνικά υπερήφανους, αφού διεκπεραίωσε άψογα μια τόσο πολύπλοκη διοργάνωση. Στην Ολυμπιάδα της Αθήνας οι εθελοντές, μας λέει, επέδειξαν μια οργάνωση και έναν δυναμισμό που θαύμασε όλος ο κόσμος. Τώρα αναρωτιέται -και μαζί της και εμείς- αν όλη αυτή η δυναμική και ο ενθουσιασμός για εθελοντική δράση υπάρχει ακόμα.

-Για ποιους λόγους αποφασίσατε να γίνετε εθελοντής;

Για να προσφέρω βοήθεια στο χρόνο που διέθετα, χωρίς ανταμοιβή, για να γνωρίσω άτομα με κοινά ενδιαφέροντα και να αποκτήσω νέες εμπειρίες.

-Τι ακριβώς κάνατε ως εθελόντρια στους Παραολυμπιακούς αγώνες του 2004; Ποιες ήταν οι αρμοδιότητές σας;
Ήμουν στο αγωνιστικό κομμάτι. Εκπαιδεύτηκα και ήμουν κριτής αγώνων στο ράγκμπι με αναπηρικό αμαξίδιο.

-Πώς ήταν το κλίμα στη μεγαλύτερη γιορτή της ανθρωπότητας και σε μία τόσο σημαντική διοργάνωση για την Ελλάδα;

Επικρατούσε κλίμα ευφορίας. Όλοι δούλευαν εντατικά, η Αθήνα ήταν πεντακάθαρη, οι συγκοινωνίες άριστες, οι

Το απόλαυσα και έμαθα πολλά.

-Μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, συνεχίσατε να προσφέρετε κοινωνικές υπηρεσίες σε άλλες εθελοντικές δραστηριότητες;

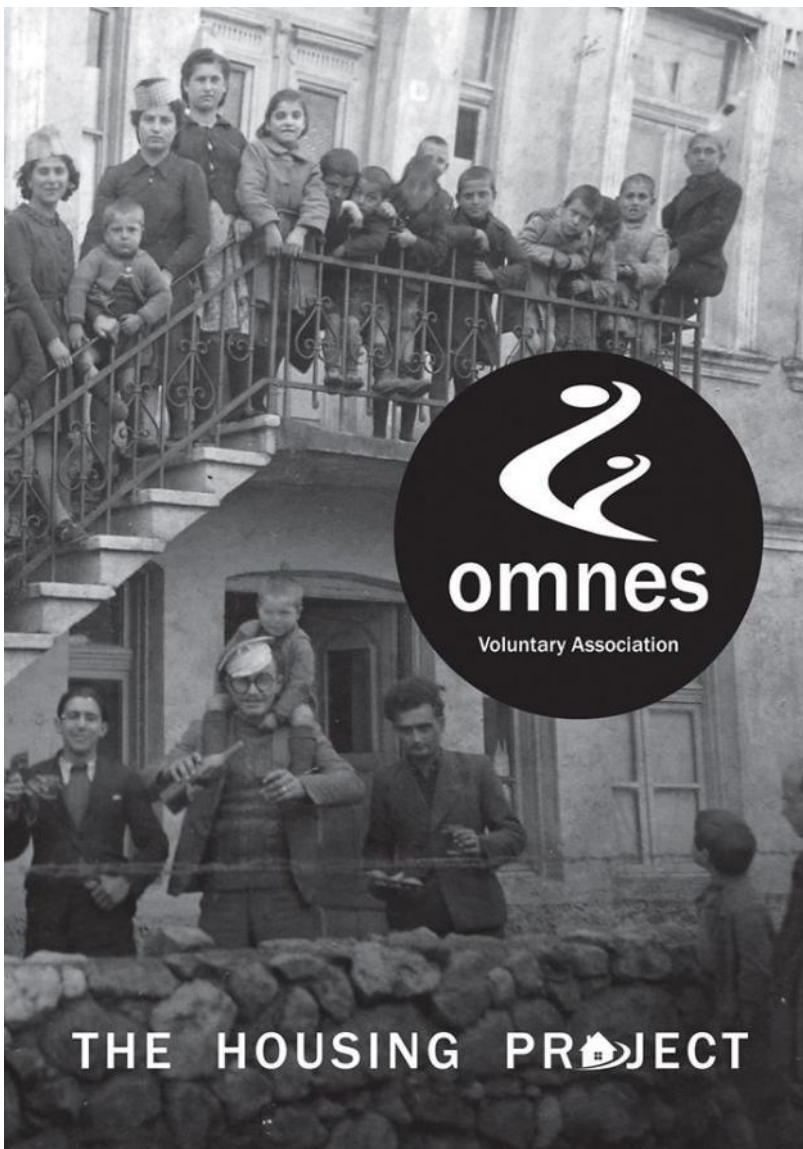
Συνέχισα πλέον συνειδητά, αν και όχι τόσο σε οργανωμένες δομές που υπάρχουν, διότι είχα το πρόβλημα της δέσμευσης του χρόνου και δεν ήθελα να φανώ αναξιόπιστη. Από το 2008 οργάνωσα ομάδα εθελοντών μαθητών στο σχολείο μου και ασχολούμαι πλέον μ’ αυτό συστηματικά. Εκπαίδευση νέων εθελοντών και προσφορά εργασίας όπου χρειάζεται και μπορούμε. Συμμετέχουμε και σε μεγάλες εθελοντικές δράσεις όπως το Let’s do it Greece και το Global action days των Eco-Schools και φέτος υλοποιούμε ένα πανελλαδικό πρόγραμμα με άλλα 149 σχολεία που λέγεται ΝΟΙΑΖΟΜΑΙ ΚΑΙ ΔΡΩ κι αφορά στον εθελοντισμό.

-Στη δύσκολη αυτή περίοδο που διανύουμε, τι έχετε να πείτε στους συμπολίτες μας που σκέφτονται να γίνουν εθελοντές αλλά δεν το έχουν τολμήσει ακόμη;

Προτείνω να το τολμήσουν για να μετρήσουν τις δυνάμεις τους, αλλά να μη παρασυρθούν από τις ανάγκες και δεσμευτούν για περισσότερα απ’ όσα μπορούν να προσφέρουν. Αυτό νομίζω είναι το χειρότερο: να αναλάβεις και μετά να εξαφανιστείς, και δυστυχώς, το κάνουν πολλοί. Καλύτερα να το πας αργά κι ανιχνευτικά στην αρχή. Άλλωστε αν είμαστε πολλοί που κάνουν λίγο από κάτι, είναι πολύ καλύτερα από λίγους που έχουν φορτωθεί πολλά και δεν είναι αποτελεσματικοί.

Την αποχαιρετούμε χαρούμενες γιατί στη δική μας μικρή επαρχιακή πόλη, στο Κιλκίς, η Ολυμπιάδα του 2004 έδωσε ώθηση στον εθελοντισμό. Ο Νομός Κιλκίς τα τελευταία δύο χρόνια κλήθηκε να αντιμετωπίσει ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που ανέκυψαν στη χώρα μας, αυτό του προσφυγικού. Το χωριό της Ειδομένης προσέλεικε τα βλέμματα της παγκόσμιας κοινότητας, αφού 13.000 πρόσφυγες βρέθηκαν εγκλωβισμένοι εκεί αδυνατώντας να συνεχίσουν το ταξίδι τους. Οι συνθήκες υγιεινής ήταν κακές, καθώς οι υποδομές στο κέντρο φιλοξενίας είχαν σχεδιαστεί για την υποδοχή λιγότερων από 2.000 ανθρώπων.

Ο εθελοντισμός, όμως, δεν έχει πλαίσια και όρια, είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο που μπορεί να πάρει διάφορες μορφές και διαστάσεις: αποτελεί μια στάση ζωής που ολοκληρώνει την προσωπικότητα του ατόμου, αφού το εξοπλίζει με κοινωνικές, ηθικές και πολιτικές αρετές. Και αυτό μας το απο-

δεικνύει έμπρακτα η γνωριμία μας με έναν αξιόλογο άνθρωπο, τον κ. Μακρίδη Χαράλαμπο. Τον συναντήσαμε στα γραφεία του Συλλόγου Εθελοντών Κιλκίς OMNES, έναν σύλλογο που δημιουργήθηκε από ανθρώπους του τόπου μας που προσφέρουν ανιδιοτελώς τον ελεύθερό τους χρόνο για χρήσιμες δράσεις προς όφελος άλλων. Μέχρι σήμερα έχουν δραστηριοποιηθεί σε κινήσεις κατοίκων για την προστασία του περιβάλλοντος, τη δημιουργία κοινωνικών χώρων και τη στήριξη των ευπαθών ομάδων. Τον προηγούμενο χρόνο οι εθελοντές της OMNES βρέθηκαν στην Ειδομένη και στο Χέρσο, κοντά στους Σύριους πρόσφυγες με σκοπό να βελτιώσουν, όσο ήταν δυνατό, τις συνθήκες της προσωρινής διαμονής τους.

«Η εθελοντική εργασία είναι μέσα στη ζωή του κάθε ενεργού πολίτη». Με αυτή τη φράση ανοίγει την πολύ ενδιαφέρουσα για εμάς συνέντευξη που ακολούθησε. Και συνεχίζει λέγοντάς μας πως κάθε άνθρωπος που καταλαβαίνει ότι το πραγματικό όφελος από μια δράση δεν είναι πάντα προσωπικό, ότι βάζοντας το συλλογικό συμφέρον μπροστά από το ατομικό κάνει ένα βήμα για να αλλάξει τον κόσμο, θα παρέχει εθελοντική εργασία.

-Εσείς πώς ξεκινήσατε τον εθελοντισμό και τότε;

Στο τελευταίο έτος των σπουδών μου συμμετείχα σε ένα πρόγραμμα εθελοντικής εργασίας ταξιδεύοντας στο Δουβλίνο, όπου γνώρισα εθελοντές από όλο τον κόσμο. Παλιότερα είχα μια πιο πολιτική προσέγγιση στο θέμα. Πίστευα ότι κάθε πράγμα πρέπει να γίνεται από αυτούς που έχουν αναλάβει να το κάνουν. Θεωρούσα ότι ο εθελοντισμός είναι εκμετάλλευση κάποιων πρόθυμων για να κερδοσκοπούν κάποιοι άλλοι. Όσο μεγάλωνα όμως, έμαθα να επιλέγω τις καταστάσεις στις οποίες η εθελοντική προσφορά έχει νόημα.

-Η πρώτη σας εμπειρία πώς ήταν;

Αν μιλάμε για το προσφυγικό ...συγκλονιστική! Είχαμε μεταφέρει τρόφιμα και ρούχα σε πρόσφυγες που θα διανυκτέρευαν έξω. Έβρεχε και φύγαμε αφήνον-

τας οικογένειες και μικρά παιδιά μέσα στις λάσπες. Έβλεπα τα παιδικά μάτια να με κοιτάνε καθώς φεύγαμε...κάθισα ξύπνιος το βράδυ κοιτώντας τα παιδιά μου να κοιμούνται και έκλαιγα.

-Κάθε τότε πηγαίνατε και τι κάνατε εκεί;

Μεταφέραμε τρόφιμα και ρούχα στους πρόσφυγες που περνούσαν τα σύνορα στην Ειδομένη μετά από κάλεσμα εθελοντών της περιοχής. Δεν υπήρχε κάποια σταθερότητα στην αρχή αλλά κάποιες φορές χρειάστηκε να πάμε τις 5 από τις 7 μέρες της εβδομάδας. Αργότερα, αφού ήρθαν και άλλες ομάδες και οργανώσεις πηγαίναμε τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα μέχρι που σταματήσαμε.

vol^{unteer}

do good, feel good

-Σε ποια κατάσταση βρίσκεται σήμερα ο προσφυγικός καταυλισμός;

Ο καταυλισμός του Χέρσου έχει αδειάσει. Μετά από ένα κύμα έντονης κακοκαιρίας απευθύναμε κάλεσμα και 73 οικογένειες φιλοξενήθηκαν σε σπίτια της ευρύτερης περιοχής. Αυτό γέννησε την ιδέα για ένα σχέδιο στέγασης των προσφυγών σε σπίτια. Κάναμε την οικονομοτεχνική μελέτη και αποδείξαμε ότι είναι πιο οικονομικό και πιο ωφέλιμο για την περιοχή να στεγαστούν οι πρόσφυγες σε σπίτια. Τώρα έχουμε καταφέρει να υλοποιήσουμε πρόγραμμα στέγασης στην πόλη μας.

-Πως ήταν η συμπεριφορά των προσφύγων απέναντί σας; Σας φέρθηκαν ποτέ με εχθρικό τρόπο;

Δε θυμάμαι περιστατικό με αρνητική συμπεριφορά. Όταν καταλαβαίνουν οι άνθρωποι ότι προσπαθείς να βοηθήσεις, σε προσεγγίζουν διαφορετικά. Στην συντριπτική πλειοψηφία υπάρχει τεράστια εκτίμηση και είναι συγκινητική η σχέση που δημιουργείται μαζί τους. Έχουμε κάνει πάρα πολλούς φίλους. Είναι άνθρωποι σαν και εμάς με τις ίδιες ανησυχίες, τους ίδιους φόβους και τα ίδια όνειρα. Πολλές φορές μας ρωτούσαν “Why are you doing this?”. Δεν μπορούσαν να πιστέψουν ότι ήμασταν εθελοντές.

-Σας έχουν μεταφέρει κάποιες από τις άσχημες εμπειρίες τους;

Πάρα πολλές. Κάθε άνθρωπος κουβαλάει την δική του ιστορία. Θα μπορούσαμε να γράψουμε τόμους βιβλία. Μου έχει μείνει η ιστορία του Άταλα, που έφυγε για να βρει τα παιδιά του. Μόλις πέρασε τα σύνορα της Τουρκίας, ένας στρατιώτης τον σημάδεψε και του ζήτησε να γυρίσει πίσω. Αυτός του είπε να τον σκοτώσει και τότε ο στρατιώτης έπαιξε «Ρώσικη ρουλέτα» σημαδεύοντας τον στο κεφάλι. «Αν ζήσεις θα περάσεις», του είπε. Τώρα έχει φτάσει στη Γερμανία και στέλνει πολύ συχνά μηνύματα με ευχαριστίες. Αυτό που μας έλεγαν, κυρίως, είναι το πώς από κανονικός άνθρωπος μπορείς να μετατραπείς σε «νούμερο» χωρίς καν να το καταλάβεις.

-Τι νιώθετε ότι κερδίζετε από αυτή τη διαδικασία της συμμετοχής σας ως εθελοντής;

Οι φίλοι που έχω κάνει (Έλληνες και πρόσφυγες), τα χαμόγελα που έχω εισπράξει, η αίσθηση ότι όλοι αυτοί θα έχουν να πουν μόνο καλά λόγια για την χώρα μας και τους πολίτες της, είναι μόνο λίγα από αυτά που κέρδισα.

-Στη δύσκολη αυτή περίοδο που διανύουμε, τι έχετε να πείτε στους συμπολίτες μας που σκέφτονται να γίνουν εθελοντές αλλά δεν το έχουν τολμήσει ακόμη;

Αρχικά θα τους έλεγα να γίνουν ενεργοί πολίτες. Να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους και να μην περιμένουν από κανέναν να αλλάξει τα πράγματα γι’ αυτούς. Να συμμετέχουν σε συλλογικότητες και να κάνουν έστω και μικρά πράγματα. Ακόμη και μαραθώνιο να θέλεις να τρέξεις, χρειάζεται να κάνεις το πρώτο βήμα. Ας βάλουμε όλοι το λιθαράκι που χρειάζεται για να χτιστεί ένας καλύτερος κόσμος και ιδίως εσείς τα παιδιά που είστε το μέλλον.

«Ενεργητική κριτική» θα το ονόμαζα. Σε κάθε δύσκολη περίοδο οι άνθρωποι πετυχαίνουν πολλά γιατί ενώνονται και ενεργοποιούνται. Ας γίνουμε η αλλαγή που θέλουμε για τον κόσμο.

Κλείνοντας τη συνέντευξη –εμφανώς συγκινημένες– ευχαριστήσαμε τον κύριο Μακρίδη, όχι μόνο γιατί μας αφιέρωσε λίγο από τον πολύτιμο χρόνο του αλλά κυρίως γιατί συνέβαλε στο να αρχίσουμε να συνειδητοποιούμε πως ο εθελοντισμός αποτελεί μια ευκαιρία για εμάς τους νέους να αποκτήσουμε νέες εμπειρίες, γνώσεις και δεξιότητες και να ξεφύγουμε από τη ρηχότητα και την πεζότητα της καθημερινότητας. Και το σπουδαιότερο; Να συνειδητοποιήσουμε πως το βαθύτερο νόημα της ζωής το ανακαλύπτει κανείς μέσα από την ουσιαστική ανθρώπινη επικοινωνία και την εθελούσια προσφορά στο κοινωνικό σύνολο. Ας βάλει ο καθένας από εμάς το δικό του λιθαράκι για έναν κόσμο καλύτερο, όπου και όπως μπορεί βοηθώντας στον καθαρισμό του άλσους της γειτονιάς του, συμμετέχοντας στην επόμενη αιμοδοσία, βοηθώντας έναν συνάνθρωπό μας που έχει ανάγκη. **Κορίτση Δήμητρα- ;;;;**

Παγκόσμια Ημέρα ΑΜΕΑ

Τη Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου επισκέφθηκε το σχολείο μας το Κέντρο Κοινωνικής Στήριξης με αφορμή την παγκόσμια

ημέρα των ΑΜΕΑ. Δύο τμήματα του σχολείου μας είχαν την ευκαιρία να παίξουν και να επικοινωνήσουν με τους επισκέπτες μας. Η ημέρα αυτή έχει ως σκοπό η κοινωνία να εστιάσει την προσοχή της στα δικαιώματα και τις δυνατότητες των ατόμων με αναπηρία. Ακόμα στοχεύει στην επικοινωνία και στην υλοποίηση δράσεων ώστε να κατανοήσουμε τον τρόπο ζωής τους.

Οι μαθητές του σχολείου μας που συμμετείχαν στην δράση χωρίστηκαν σε δυο ομάδες. Η πλειοψηφία έπαιξε με τα άτομα του Κέντρου στήριξης ένα ιδιαίτερο παιχνίδι το οποίο ονομάζεται Μπότσια. Η δεύτερη ομάδα αποτελούνταν από 20 μαθητές της πρώτης και της δεύτερας γυμνασίου. Σκοπός της συνάντησης μας ήταν να επικοινωνήσουμε - με τρόπους που μπορεί να μην φανταζόμασταν - και να κατανοήσουμε πως οι διαφορές μας είναι ελάχιστες. Χωριστήκαμε σε μικρότερες ομάδες και στην αρχή οι

κοινωνικοί λειτουργοί, που συντόνιζαν την συνάντηση, μας παρότρυναν να προσπαθήσουμε να επικοινωνήσουμε χωρίς δισταγμό. Στην αρχή νιώθαμε αμήχανα γιατί δεν είχαμε ξαναβρεθεί σ' αυτήν την θέση και δεν ξέραμε πως να το χειριστούμε. Κάθε άτομο είχε διαφορετικό είδος αναπηρίας επομένως και οι τρόποι επικοινωνίας θα έπρεπε να διαφέρουν, κάτι αρκετά δύσκολο να κάνουμε. Μετά την πρώτη επαφή οι κοινωνικοί λειτουργοί μας αποκάλυψαν έναν τρόπο για να επικοινωνήσουμε που κανείς δεν είχε φανταστεί. Μας πρότειναν να χρησιμοποιήσουμε νερομπογιές! Όσο περίεργο και αν ακούστηκε, προσπαθήσαμε και τα καταφέραμε να 'μιλήσουμε'...

Τέλος μετά από αυτή την εμπειρία μπορέσαμε να κατανοήσουμε ότι όλοι μας είμαστε ίδιοι αλλά με κάποιες

μικρές διαφορές. Πολλές φορές περιθωριοποιούμε κάποιους ανθρώπους αντί να τους κάνουμε μοναδικούς.

...Κάθε άνθρωπος είναι φτιαγμένος -από τη φύση του- να κοιτά ψηλά, να οραματίζεται και να προσπαθεί ν' αγγίξει το όνειρο του. Για να το πετύχει, όμως, χρειάζεται φτερά που θα τον βοηθήσουν να φτάσει γρηγορότερα και ευκολότερα. Τα φτερά είναι οι ικανότητες του καθενός. Κάποιοι, όμως, έχουν μικρότερα φτερά και νιώθουν διαφορετικοί. Παρ' όλ' αυτά, μπορούν κι εκείνοι ν' ανέβουν ψηλά - απλώς χρειάζονται δίπλα τους κάποιους για να τους μάθουν τον τρόπο ν' ανοίγουν τα φτερά τους και να πετούν όλο και πιο ψηλά. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες έχουν τα δικά τους μοναδικά και ιδιαίτερα φτερά. Το πέταγμά τους γίνεται ομορφότερο, όταν οι άλλοι τους χαϊδεύουν απαλά τα φτερά και πετούν μαζί του. -

Μουσικό Φωτορεπορτάζ..

Γιορτή 25ης Μαρτίου

**35^ο Φεστιβάλ
Χορωδιών
Καρδίτσας
9-10 Μαρτίου**

Θεματική Εβδομάδα!

Η θεματική εβδομάδα στο 2ο Γυμνάσιο Κιλκίς πραγματοποιήθηκε από τις 3 έως τις 7 Απριλίου 2017. Σύμφωνα με εγκύκλιο που εξέδωσε για πρώτη χρονιά το Υπουργείο Παιδείας υλοποιείται σε όλα τα γυμνάσια της χώρας ο θεσμός της θεματικής εβδομάδας με τίτλο: «Σώμα και Ταυτότητα». Ο θεσμός της θεματικής εβδομάδας αποσκοπεί στην ενημέρωση και ευαισθητοποίηση των μελών της σχολικής κοινότητας σε ζητήματα που άπτονται της εκπαίδευσης για την Αειφόρο Ανάπτυξη και, κατά το τρέχον έτος, εστιάζει σε τρεις βασικούς άξονες: α. τη διατροφή και την ποιότητα ζωής β. την πρόληψη του εθισμού και των εξαρτήσεων και γ. τις έμφυλες ταυτότητες οι οποίοι καλύφθηκαν και στις 3 τάξεις του σχολείου.

Προκειμένου να υπάρχει αρκετός χρόνος για την ολοκλή-

ρωση των βιωματικών δραστηριοτήτων διαμορφώθηκε νέο ωρολόγιο πρόγραμμα το οποίο περιελάμβανε δύο συνεχόμενες διδακτικές ώρες για κάθε διδάσκοντα.

Κατά τη διάρκεια της εβδομάδας αυτής διοργανώθηκαν ενημερωτικές δράσεις και δραστηριότητες στους παραπάνω βασικούς άξονες. Εκτός από τους καθηγητές του σχολείου, μεγάλη υπήρξε η συμβολή στο έργο αυτό από διάφορους φορείς. Οι μαθητές είχαν την ευκαιρία μέσα από δρά-

σεις και παρουσιάσεις, να έρθουν σε επαφή και να ενημερωθούν για θέματα που αφορούν τους παραπάνω άξονες. Στην πραγματοποίηση της θεματικής εβδομάδας συνέβαλαν: Το Κέντρο Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού Κιλκίς για τον ρόλο του φύλου στο επάγγελμα, ο Συμβουλευτικός Σταθμός Νέων της ΔΔΕ Κιλκίς με θέμα «ο Υπολογιστής μου και 'γω», το Κέντρο Πρόληψης των Εξαρτήσεων και προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας, Νηρέας, για την πρόληψη των εξαρτήσεων, το Γενικό Νοσοκομείο Κιλκίς για την Υγιεινή Διατροφή. Επίσης από τη Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας έγινε ενημέρωση για τον Ενεργητικό Αντικαπνιστή, τη Μονάδα Υγείας ΠΕΔΥ της 4ης Υγειονομικής Περιφέρειας για την Πρόληψη των Σεξουαλικά Μεταδιδόμενων Νοσημάτων και την Υποδιεύθυνση Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος Θεσσαλονίκης για τους Κινδύνους του Διαδικτύου.

Οι μαθητές έδειξαν ενδιαφέρον και συμμετείχαν ενεργά. Δημιούργησαν βίντεο, αφίσες, εικαστικά έργα, διεξήγαγαν έρευνες καθώς και άλλες εργασίες που αναρτήθηκαν και παρουσιάστηκαν σε όλη τη μαθητική κοινότητα.

Οι εκπαιδευτικοί
Δήμητρα Ζιώγα — Ελένη Σιδηροπούλου

Εκδρομή στους καταρράκτες του Σκρα

Το πρωί της 3ης Μαΐου, αναχωρήσαμε από την αυλή του σχολείου μας με προορισμό τους καταρράκτες του Σκρα. Η διαδρομή ήταν υπέροχη καθώς η θέα την περισσότερη ώρα ήταν εκθαμβωτική. Πριν φτάσουμε στους καταρράκτες, κάναμε μια στάση στη Λίμνη του Μεταλλείου. Η διαδρομή μέχρι την λίμνη δεν ήταν κουραστική παρόλο που χρειάστηκε να ανεβούμε αρκετές ανηφόρες. Το φως της ημέρας ήταν αρκετά έντονο ώστε να αντικατοπτρίζονται στη λίμνη τα γύρω δένδρα και φυτά. Ξαποστάσαμε λίγο σε ένα ύψωμα κάτω από τα δένδρα · όμως δεν σταθήκαμε πολύ εκεί καθώς μέχρι να φτάσουμε στους καταρράκτες χρειαζόταν αρκετή ώρα. Έτσι, επιβιβαστήκαμε ξανά στο λεωφορείο μας και ξεκινήσαμε για το Σκρα. Μόλις φτάσαμε, ξεκινήσαμε αμέσως να κατεβαίνουμε τα πολυάριθμα

με και εξερευνήσαμε το μέρος. Τα νερά της λίμνης ήταν κρυστάλλινα – γι’ αυτό άλλωστε ονομάζεται και Κρυστάλλινη Λίμνη – άλλα και πολύ κρύα. Κάποιοι ήταν αρκετά θαρραλέοι και διέσχισαν την πλημμυρισμένη γέφυρα και πέρασαν στην απέναντι όχθη. Αργότερα ανεβήκαμε στους καταρράκτες. Οι καταρράκτες έπεφταν με ορμή πάνω στους βράχους και κατέληγαν σε ρυάκια, που χυνόντουσαν στη λίμνη. Γύρω από τα ρυάκια και τους καταρράκτες εκτεινόταν ως πέρα μικρά φυτά και δέντρα. Όταν πια ήρθε η ώρα να φύγουμε, είχε μεσημεριάσει και ο ήλιος ήταν

και απότομα σκαλοπάτια που οδηγούσαν στους καταρράκτες. Μπήκαμε μέσα στο δάσος καθώς από εκεί περνούσε το μονοπάτι μέχρι εκεί. Τα δένδρα μας σκέπαζαν και δημιουργούσαν μια ωραία δροσιά αφού είχαν πυκνό φύλλωμα και ήταν πανύψηλα. Προχωρούσαμε όλο και πιο βαθιά, ώσπου αντικρίσαμε τα τρεχούμενα νερά. Διασκορπιστήκα-

έντονος. Πέρασαμε μέσα από το ίδιο μονοπάτι από όπου ήρθαμε. Μέχρι ένα σημείο τα δέντρα μας κάλυπταν αλλά από εκεί και πέρα υπήρχαν μόνο βράχοι. Γύρω υπήρχαν μικρά φυτά που δεν ήταν όμως αρκετά ψηλά για να δημιουργήσουν σκιά. Έτσι, αναγκαστήκαμε να ανεβούμε τα σκαλοπάτια μες τον ήλιο, ο οποίος έκαιγε αφού ήταν μεσημέρι πια. Επιβιβαστήκαμε και με ανάμεικτα συναισθήματα ξεκινήσαμε για τον γυρισμό.

Δούνα Μαρία, Α1

Επίσκεψη στο Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού

Στις 14 Δεκεμβρίου 2016 τα τμήματα Β3 και Β5 του 2ου Γυμνασίου Κιλκίς πραγματοποίησαν μία επίσκεψη στο Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού της Θεσσαλονίκης, στο πλαίσιο των μαθημάτων της Ιστορίας και των Θρησκευτικών. Εκεί, με την βοήθεια της ξεναγού και υπό την επίβλεψη των συνοδών καθηγητών, οι μαθητές είχαν την ευκαιρία να δουν από κοντά διάφορα ευρήματα, να ενημερωθούν για την αρχιτεκτονική των ναών του Βυζαντινού κρά-

τους καθώς και για άλλες μορφές τέχνης που αναπτύχθηκαν εκείνη την εποχή.

Αρχικά, οι μαθητές επισκέφθηκαν την αίθουσα του Μουσείου που περιελάμβανε συλλογές ξύλινων θρησκευτικών εικόνων της υστεροβυζαντινής εποχής, της εποχής των Παλαιολόγων και της Κρητικής και Μακεδονικής Σχολής. Με τη βοήθεια της ξεναγού συζήτησαν και ανακάλυψαν τα χαρακτηριστικά των εικόνων ανάλογα με την περίοδο κατά την οποία τοποθετούνται. Οι εικόνες αναπαριστούσαν Βιβλικά θέματα, όπως για παράδειγμα τα πρόσω-

πα των αγίων της Εκκλησίας μας και παραστάσεις από τα Ευαγγέλια. Ακολούθως, είχαν την δυνατότητα να δουν και να θαυμάσουν τα βυζαντινά κοσμήματα από χαλκό, ασήμι και χρυσό. Μάλιστα οι μαθητές εντυπωσιάστηκαν με τα διακοσμημένα κοσμήματα με σμάλτο και πολύτιμους λίθους. Κατάφεραν επίσης να δουν διάφορα εκκλησιαστικά σκεύη της παλαιοχριστιανικής και βυζαντινής περιόδου.

Στη συνέχεια, η ξεναγός τους οδήγησε στις αίθουσες που ονομάζονταν “Από την εικονομαχία στην λάμψη των Μακεδόνων και Κομνηνών” και “Το λυκόφως του Βυζαντίου”. Σε αυτές τις αίθουσες οι μαθητές είδαν τις σφραγίδες, κατασκευασμένες από μόλυβδο, που χρησιμοποιού-

σαν οι βυζαντινοί αυτοκράτορες για να εξασφαλίζουν το απόρρητο στις αλληλογραφίες τους. Οι μαθητές των τμημάτων επισήμαναν τον θαυμασμό που τους προκάλεσαν οι σφραγίδες των πατριαρχών, του πατριάρχη Φωτίου και του Μιχαήλ Κηρουλάριου. Όμως, η αίθουσα που κέρδισε τις περισσότερες εντυπώσεις ήταν αυτή των τοιχογραφιών. Οι μαθητές είδαν κυρίως τοιχογραφίες με θέμα τις νεκρικές λατρείες, τα ταφικά έθιμα του Βυζαντίου και θέματα της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Οι τοιχογραφίες προέρχονταν από παλαιοχριστιανικούς τάφους της Θεσσαλονίκης. Το αξιοθαύμαστο ήταν το γεγονός ότι παρ'όλο που τα χρώματα ήταν σταθερά σε όλες τις τοιχογραφίες - λευκό, μαύρο, πράσινο και κόκκινο - η καθεμιά ήταν μοναδική.

Μία από τις τελευταίες αίθουσες που επισκέφτηκαν οι μαθητές του Σχολείου μας ήταν αυτή με τα υφάσματα της βυζαντινής και υστεροβυζαντινής περιόδου. Οι καθηγητές και οι μαθητές έμειναν κατάπληκτοι από τα χρυσοκέντητα και τα χρυσοϋφанта υφάσματα του 4ου αιώνα. Εντυπωσιακά ήταν και οι αντρικοί και γυναικείοι χιτώνες όπως και τα μεταξωτά ενδύματα των αξιωματούχων. Τέλος, οι συμμαθητές μας είχαν την ευκαιρία να δουν και να θαυμάσουν τα ψηφιδωτά που κοσμούσαν τείχους και δάπεδα ναών, δημόσιων κτιρίων και κατοικιών. Τα ψηφιδωτά απεικόνιζαν κυρίως σκηνές από τον φυτικό και ζωικό κόσμο, ενώ πολλές φορές είχαν και γεωμετρικά θέματα. Το πιο σαγηνευτικό ψηφιδωτό ήταν αυτό του Γαλεριανού με τη γεωμετρική διακόσμηση.

Συνοψίζοντας, η επίσκεψη στο Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία για όλους τους μαθητές και τους συνοδούς καθηγητές. Κατάφεραν να κατανοήσουν καλύτερα την Βυζαντινή τέχνη και αρχιτεκτονική και είχαν την δυνατότητα να δουν όλα αυτά τα σπάνια ομορφιάς ευρήματα.

Οι μαθήτριες του Β'3
Κώστογλου Σοφία & Σταυρούλα

Σχολικοί αγώνες βόλεϊ κοριτσιών ΕΠΣ Κιλκίς – ΕΠΣ Καστοριάς

Στις 8 Μαρτίου 2017 διεξήχθησαν στο δημοτικό κλειστό γυμναστήριο του Κιλκίς, οι σχολικοί αγώνες βόλεϊ των κοριτσιών για την σχολική χρονιά 2016-2017. Στους αγώνες αυτούς πήραν μέρος και τα τρία Γυμνάσια της πόλης μας, τα οποία έδωσαν τον καλύτερό τους εαυτό και αγωνίστηκαν, με σκοπό την νίκη.

Πρώτα πρώτα αγωνίστηκαν το 1ο και το 2ο Γυμνάσιο. Ο αγώνας ξεκίνησε δυναμικά για την ομάδα του 2ου, καθώς κατάφεραν να πάρουν το πρώτο σετ με σκορ 25-19, έπειτα από αρκετά time out. Στη συνέχεια το δεύτερο σετ έληξε 25

-22 υπέρ του 1ου Γυμνασίου, το οποίο αγωνίστηκε με τον καλύτερό του εαυτό έπειτα από την ήττα του στο πρώτο σετ. Παρόλα αυτά, το 2ο γυμνάσιο δεν το έβαλε κάτω, καθώς νίκησε στο τελευταίο σετ με 15-11. Ο αγώνας για τα δύο σχολεία έληξε με νίκη 2-1 υπέρ του 2ου Γυμνασίου.

Στην συνέχεια ακολούθησε ο αγώνας μεταξύ του 1ου και του 3ου Γυμνασίου. Δυστυχώς για το 3ο Γυμνάσιο ο αγώνας εξελίχθηκε σε καταστροφική ήττα, καθώς ηττήθηκαν 2-0 στα σετ. Αναμφισβήτητα το 1ο Γυμνάσιο στον αγώνα αυτό έβαλε τα δυνατά του με σκοπό τη νίκη και τελικά κατάφερε να συντρίψει την αντίπαλη ομάδα στο 1ο σετ με 25-12 και στο 2ο με 25-19.

Κλείνοντας, τελευταίος αγώνας για να ολοκληρωθούν οι σχολικοί ήταν ανάμεσα στο 2ο και στο 3ο Γυμνάσιο. Η εξέλιξη του αγώνα ήταν λυπητερή για το 3ο Γυμνάσιο, διότι ηττήθηκαν για άλλη μια φορά. Η ομαδικότητα και η δυναμικότητα ανάμεσα στους παίκτες του 2ου Γυμνασίου οδήγησαν το σχολείο στην εκθαμβωτική του νίκη.

ΕΠΣ Κιλκίς – ΕΠΣ Καστοριάς

Την πρώτη της νίκη στον 2ο όμιλο κατάφερε να κατακτήσει η ΕΠΣ Κιλκίς, η οποία βρίσκεται στην 7η θέση, με προπονητή τον Τάσο Χατζηαράπη, ενάντια στην ΕΠΣ Καστοριάς στις 7 Δεκεμβρίου ώρα 15:00 στο δημοτικό στάδιο του Κιλκίς. Με την ΕΠΣ Κιλκίς κατέβηκε ο αρχηγός της ομάδας Κωτάκης Ν. με βασική δεκάδα τους παίκτες: Μίσιος Γ., Αλπανίδης Γ., Μαργαριτόπουλος Ε., Νικολαΐδης Β., Χατζηβασιλείου Α., Σαμουηλίδης Χρ., Κωνσταντινίδης Α., Κυριακίδης Ι., Νάνος Α. και Παπαδόπουλος Χρ. και στον πάγκο ήταν οι: Καλαϊτζίδης Κ., Πολυχρονίδης Π., Σισμανίδης Ν., Αγαθίδης Δ., Σταματίου Λ., Ζωσιμίδης Ο. και Κιοσσές Κ.

Με την ΕΠΣ Καστοριάς κατέβηκε ο αρχηγός της ομάδας Σαββόπουλος Κ. με βασική δεκάδα τους παίκτες: Μπίζιος Μ., Νικολάου Α., Παπαδόπουλος Γ., Τσακλίδης Ε., Παπαθανασίου Β., Παπαθανασίου Κ., Καραγιαννίδης Χρ., Σταυροθεόδωρος Κ., Εστιάδης Β., Βαενάς Χρ. και στον πάγκο ήταν οι: Τσόπρας Ι., Δημητριάδης Δ., Τράικος Σπ., Μπαράκης Στ., Μποντζίδης Γ., Σαμαράς Α., Γάκι-ας Ε.

Ο αγώνας έληξε με σκορ 2-1 υπέρ του Κιλκίς. Ενώ το πρώτο ημίχρονο ξεκίνησε σχετικά ομαλά αν και υπήρξαν κάποια σκληρά φάουλ, με αρκετές φάσεις και για τις δύο ομάδες, στο δεύτερο ημίχρονο ξεκίνησε δυναμικά η Καστοριά ανοίγοντας το σκορ με τον Σαββόπουλο. Όμως οι Κιλκισιώτες έκαναν την ανατροπή ισοφαρίζοντας στο 61' με τον Μαργαριτόπουλο και έπειτα προηγήθηκαν στο 72' με τον Σαμουηλίδη. Σε αυτόν τον αγώνα η ομάδα του Κιλκίς πραγματοποιεί την πρώτη της νίκη έπειτα από τρεις συνεχόμενες ήττες ενώ η Καστοριά μετά από μία νίκη και δύο ήττες πραγματοποίησε την τρίτη της

ήττα.

Το σύστημα των γηπεδούχων ήταν 4-2-3-1. Σύμφωνα με τον προπονητή του Κιλκίς κ. Χατζηαράπη οι παίκτες έχουν προετοιμαστεί κατάλληλα για να αντιμετωπίσουν τους αντιπάλους τους. Αν και υπήρχαν κάποιοι τραυματισμοί αναπληρώθηκαν άμεσα και η ομάδα μπήκε στον αγωνιστικό χώρο αποφασισμένη για την νίκη. Πιστεύουν στην ισοδυναμία των παικτών και γενικότερα των ομάδων της ΕΠΣ. Επισήμανε ότι ο κόσμος παίζει πρωταρχικό ρόλο για την ψυχολογία της ομάδας καθώς αποτελεί έναν επιζητούμενο σκοπό για αυτούς.

Το σύστημα των φιλοξενούμενων ήταν 4-3-3. Σύμφωνα με τον προπονητή της Καστοριάς κ. Μπαχαδέρογλου έχουν κάνει μία καλή προετοιμασία για τον αγώνα. Υπήρχαν κάποιοι τραυματισμοί όμως αναπληρώθηκαν από άλλους παίκτες. Πιστεύει ότι τα παιδιά έκαναν το καλύτερο πρώτα από όλα για τον εαυτό τους αλλά και για την ομάδα. Θεωρεί ότι ο κόσμος είναι πολύ σημαντικός για την ψυχολογία των παικτών, γι' αυτό και υπήρχαν φίλαθλοι της Καστοριάς με σκοπό να υποστηρίξουν την ομάδα τους. Σύμφωνα με τον αρχηγό της ομάδας Κυριάκο Σαββόπουλο οι γηπεδούχοι υποδέχτηκαν τους φιλοξενούμενους με θέρμη και ζεστασιά προσφέροντας τους κάτι για να πουν και να φάνε έπειτα από το ταξίδι τους.

Ευχαριστούμε την διοίκηση ΕΠΣ Κιλκίς για την πολύτιμη βοήθεια της στην ολοκλήρωση της εργασίας.

Οι μαθήτριες του Γ1: Γεκουσίδου Σοφία / Ζηρίδου Όλγα

Στις 16 Μαρτίου 2017 διεξήχθησαν στο δημοτικό κλειστό γυμναστήριο του Κιλκίς, οι σχολικοί αγώνες Handball αγοριών και κοριτσιών για την σχολική χρονιά 2016-2017. Στους αγώνες αυτούς πήραν μέρος και τα τρία Γυμνάσια της πόλης μας, τα οποία έδωσαν τον καλύτερο

τους εαυτό και αγωνίστηκαν, με σκοπό την νίκη.

Αρχικά αγωνίστηκαν τα αγόρια του 1ου και του 2ου Γυμνασίου του Κιλκίς. Ο αγώνας ξεκίνησε δυναμικά για την ομάδα του 2ου, καθώς κατάφεραν στο πρώτο ημίχρονο να προηγηθούν με μικρή διαφορά στο σκορ με 7-8. Το πρώτο ημίχρονο έληξε έπειτα από δύο συνεχόμενα time out, τα οποία ζήτησε το 1ο Γυμνάσιο. Στην συνέχεια κατά την έναρξη του δεύτερου ημιχρόνου παρατηρήθηκε ένας έντονος ανταγωνισμός ανάμεσα στις δύο ομάδες, που δυστυχώς για την ομάδα του 1ου Γυμνασίου δεν εξελίχθηκε στην πολυπόθητη νίκη που ήθελαν να πετύχουν. Έτσι στο τέλος του δεύτερου ημιχρόνου δημιουργήθηκε το τελικό σκορ με νίκη του 2ου Γυμνασίου κατά 20-17.

Ο επόμενος αγώνας για την ομάδα των αγοριών του 2ου Γυμνασίου ήταν με το 3ο Γυμνάσιο. Αναμφισβήτητα κατά τη διάρκεια του αγώνα οι δύο ομάδες απέδειξαν ότι είναι πολύ καλές και ότι μοναδικός στόχος τους είναι η νίκη. Πιο συγκεκριμένα στο πρώτο ημίχρονο η ομάδα του 3ου Γυμνασίου ξεκίνησε πολύ δυναμικά, με αποτέλεσμα να πα-

ρατηρείται από την αρχή του ημιχρόνου αυτού μία μικρή διαφορά ανάμεσα στο σκορ. Παρόλα αυτά στο 2ο ημίχρονο το 2ο Γυμνάσιο κατάφερε να μειώσει τη διαφορά στο σκορ, δυστυχώς όμως δεν κατάφερε να προηγηθεί από τους αντιπάλους του, με αποτέλεσμα να ηττη-

θεί με 23-17.

Έπειτα από τους αγώνες των αγοριών διεξήχθησαν και αγώνες κοριτσιών ανάμεσα στο 1ο και το 2ο Γυμνάσιο. Πιο συγκεκριμένα από το πρώτο κιόλας ημίχρονο παρατηρείται μία έντονη δυναμικότητα και αποφασιστικότητα από το 1ο Γυμνάσιο, καθώς από ό,τι φαίνεται είχαν προετοιμαστεί κατάλληλα τόσο σωματικά όσο και ψυχολογικά. Αυτό φάνηκε από το αποτέλεσμα του πρώτου ημιχρόνου, το οποίο διαμορφώθηκε σε 8-0 υπέρ τους. Με τον ίδιο ρυθμό ξεκίνησε και το δεύτερο ημίχρονο με το 1ο Γυμνάσιο να έχει τον έλεγχο των κινήσεων και των ευκαιριών του παιχνιδιού. Ωστόσο το 2ο Γυμνάσιο προσπάθησε να αντιδράσει, με αποτέλεσμα να πετύχει 2 τέρματα παίζοντας στα διαστήματα αυτά καλό Handball, χωρίς όμως να υπάρχει συνέχεια. Κλείνοντας, κάτω από αυτές τις συνθήκες διαμορφώθηκε το τελικό αποτέλεσμα με νίκη 10-2 υπέρ του 1ου Γυμνασίου. Έτσι δίκαια φάνηκε η ανωτερότητα της νικήτριας ομάδας τόσο στην αποφασιστικότητα όσο και στην ομαδικότητα της. Γεκουσίδου Σοφία, Γ1

Σεισμική δόνηση 4,7 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ σημειώθηκε στις 1:22 τα ξημερώματα του Σαββάτου στο Κιλκίς, σύμφωνα με το Γεωδυναμικό Ινστιτούτο Εθνικού Αστεροσκοπείου Αθηνών. Το επίκεντρό του εντοπίζεται στα 10 χιλιόμετρα δυτικά του Κιλκίς ενώ το εστιακό βάθος ήταν 5 χιλιόμετρα. Ο σεισμός κράτησε λίγα δευτερόλεπτα και είχε βοή ενώ έγινε ιδιαίτερα αισθητός και στη Θεσσαλονίκη.

Στη σεισμική δόνηση που ταρακούνησε το Κιλκίς αναφέρθηκαν οι καθηγητές Γεωφυσικής και Σεισμολογίας του

Σχολείου του Κιλκίς, το 2ο ΕΠΑΛ, με εκατοντάδες μαθητές λειτουργούσε επί 10 τουλάχιστον χρόνια χωρίς εγγύηση στατικής επάρκειας! Κι αυτό σε μια περιοχή που δοκιμάζεται συχνά από τον Εγκέλαδο και παρότι ήδη από τα μέσα της περασμένης δεκαετίας υπήρξε μελέτη και πρόταση για έργα στατικής ενίσχυσης του κτηρίου προϋπολογισμού 1.200.000 ευρώ!

Η αποκάλυψη αυτή έρχεται στο φως ύστερα από τους τελευταίους ελέγχους που διενήργησαν κλιμάκια της τεχνικής υπηρεσίας του δήμου Κιλκίς με αφορμή την πρόσφατη

ΗΤΑΝ ΕΤΟΙΜΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΤΗΡΙΑ ΤΟΥ Ν. ΚΙΛΚΙΣ ΝΑ ΔΕΧΤΟΥΝ ΤΟΝ ΣΕΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ 19/11 ;

ΑΠΘ, Κώστας Παπαζάχος και Βασίλης Καρακώστας αντίστοιχα.

«Μιλάμε για μια περιοχή, όπου από τις 10 Νοεμβρίου βρίσκεται σε εξέλιξη μια σεισμική ακολουθία. Εδώ και 8 ημέρες άλλοι σεισμοί γίνονται αισθητοί και άλλοι όχι στην συγκεκριμένη περιοχή. Θα ήταν έκπληξη να μην υπάρχουν μετασεισμοί. Το φαινόμενο αυτό μπορεί να κρατήσει μέρες, αλλά και εβδομάδες» δήλωσε ο κ. Παπαζάχος. "Στην περιοχή αυτή δε γνωρίζουμε να έχει γίνει ποτέ κάποιος ισχυρός σεισμός. Έχουν γίνει σεισμοί μέχρι 5 Ρίχτερ. Αυτό δε σημαίνει ότι υπάρχει όριο που δεν μπορεί να ξεπεραστεί", δήλωσε ο κ. Καρακώστας.

Την επόμενη ημέρα όλοι συζητούσαν πόσο τυχεροί σταθήκαμε που ο σεισμός έγινε Σάββατο που τα σχολεία ήταν κλειστά, πόσο τυχεροί ήμασταν που ο σεισμός δεν είχε θύματα...

ΑΛΛΑ...

Ο άνθρωπος δεν είναι ανήμπορος απέναντι στα στοιχεία της φύσης. Με σωστό σχεδιασμό, προγραμματισμό και προετοιμασία μπορεί, αν όχι να εκμηδενίσει, να μειώσει σημαντικά τα καταστροφικά αποτελέσματα των φυσικών

σεισμική δραστηριότητα. Στο 2ο ΕΠΑΛ Κιλκίς και στο τμήμα του διώροφου κτηρίου, ο έλεγχος αποκάλυψε πρόβλημα στατικής επάρκειας. Το κτήριο κρίθηκε ακατάλληλο, ο Δήμαρχος Δημ. Σισμανίδης και οι υπηρεσίες ενημέρωσαν

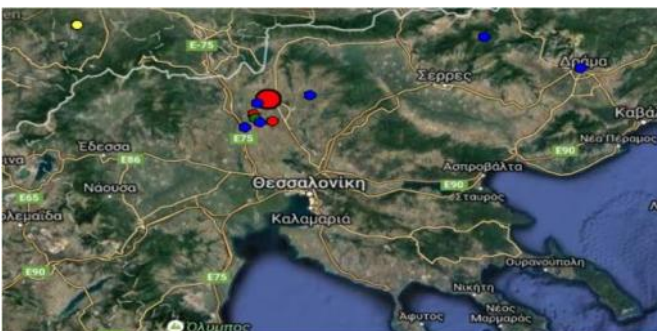

αμέσως τη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και από την περασμένη Τετάρτη ξεκίνησε η εκκένωση του προβληματικού κτηρίου με τους 270 μαθητές του να μετακομίζουν σε αίθουσες του διπλανού κτηριακού συγκροτήματος του ΕΠΑΛ.

Όπως είναι προφανές με την ολοκλήρωση της εκκένωσης από την Πέμπτη 24/11/2016 στο 2ο ΕΠΑΛ επικρατεί συμφόρηση καθώς αναζητήθηκαν αίθουσες που είτε χρησιμοποιούνται για άλλους εκπαιδευτικούς σκοπούς, είτε δεν προσφέρονται καθότι ακατάλληλοι. Είναι ενδεικτικό της στενότητας χώρου ότι η αίθουσα καθηγητών “μετακόμισε” στο κλειστό γυμναστήριο!

Επί του παρόντος είναι άγνωστο πόσο θα διαρκέσει η ασφυξία και η προσωρινή λύση που επιλέχθηκε. Πάντως στους εκπαιδευτικούς κύκλους επικρατεί απαισιοδοξία ότι μπορεί να βρεθεί καταλληλότερη στέγαση πριν την εκπνοή του τρέχοντος σχολικού έτους.

Η περαιτέρω διερεύνηση του όλου θέματος όμως με την αναζήτηση των τεχνικών φακέλων και με την προϊστορία του κτηρίου αποκάλυψε το ακατάλληλο: Από το 2006 υπήρξε έγγραφο της τότε Νομαρχίας, όπου καταγράφονταν το πρόβλημα στατικής επάρκειας του εν λόγω κτηρίου και μάλιστα υποβλήθηκε μελέτη στον τότε Οργανισμό Σχολικών Κτηρίων για έργα ενίσχυσης του κτηρίου ύψους

γεγονότων, όπως πλημμύρες, πυρκαγιές, σεισμούς. Δυστυχώς η γνώση αυτή αποκτάται δύσκολα, ιδιαίτερα όταν αφορά περιοχές που θεωρούνται «απρόσβλητες» από τέτοια φαινόμενα.

ΕΚΤΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΡΑ ΤΟ 2ο ΕΠΑΛ ΚΙΛΚΙΣ ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΕΠΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ, ΑΝ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ 2006 ΕΙΧΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΑΤΙΚΗΣ ΕΠΑΡΚΕΙΑΣ ! !

Να λοιπόν η «ευκαιρία», η ευκαιρία να φροντίσουμε για το αυτονόητο ! !

1.200.000 ευρώ!

Μάλιστα στον ίδιο χώρο και επί του προβληματικού κτηρίου είναι αναρτημένη πινακίδα με την προαναγγελία σχετικού έργου στο 2ο ΕΠΑΛ προϋπολογισμού 1.200.000 ευρώ. Για αδιευκρίνιστους λόγους ωστόσο, το θέμα λησμονήθηκε, το έργο δεν δημοπρατήθηκε ποτέ και το σχολείο δεν ενημερώθηκε ποτέ ότι τεχνικός έλεγχος αποκάλυψε την ακαταλληλότητά του! Παρότι και λόγω της σεισμικής προϊστορίας του νομού ενείχε κινδύνους για μαθητές και καθηγητές η συνέχιση των μαθημάτων σε ένα κτήριο με προβλήματα στατικής επάρκειας.

Σύμφωνα με πληροφορίες μας για το θέμα ενημερώθηκε ήδη ο Οργανισμός Αντισεισμικής Προστασίας (ΥΑΣΒΕ) και κλιμάκιό του θα επισκεφθεί και θα διενεργήσει εξειδικευμένη αυτοψία. Αλλά τα ερωτηματικά πλανώνται και χρήζουν απαντήσεων: Γιατί επιτράπηκε να λειτουργεί ένα σχολείο για 10 χρόνια σε επικίνδυνο κτήριο;

Σήμερα, η αντισεισμική θωράκιση δημοσίων κτηρίων στη χώρα μας, είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη. Είναι ενδεικτικό ότι:

Από τα 80.000 δημόσια κτήρια της χώρας (σχολεία, νοσοκομεία, δημόσιες υπηρεσίες κλπ.) έχουν ελεγχθεί περίπου 4.000 (δηλαδή μόλις το 5%). Κι από αυτά, όμως, που ελέγχθηκαν, σε ελάχιστα έγιναν οι παρεμβάσεις που κρίθηκαν αναγκαίες! Ενώ το 75% των κτηρίων της χώρας (το 65% των δημόσιων και το 55% των σχολείων) έχουν κτιστεί πριν το 1985, δηλαδή με βάση τους παλιούς (ή και καθόλου) αντισεισμικούς κανονισμούς, δεν εφαρμόστηκαν προγράμματα προσεισμικού ελέγχου. Και αντί να ενισχυθούν τα κτήρια αυτά που έπαθαν ζημιές από σεισμούς, οι κυβερνήσεις εξέδωσαν τεχνικές οδηγίες επισκευής που προβλέπουν ότι πρέπει να επανέλθουν στην κατάσταση που ήταν όταν έπαθαν τις ζημιές!

Επίσης, σύμφωνα με την έρευνα του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου, σε 167 σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, το 80% βαθμολογήθηκαν κάτω από το μισό της κλίμακας βαθμολογίας όσον αφορά στην αντισεισμική τους θωράκιση. Μάλιστα, 48% από αυτά βαθμολογήθηκαν στην κλίμακα από 0 έως 5,5 με βαθμό κάτω από το 1!

Τα νέα σχολικά συγκροτήματα βέβαια, κατασκευάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του εκάστοτε ισχύοντος Ελληνικού Αντισεισμικού Κανονισμού. Δεν παύουν όμως να υπάρχουν και παλαιότερα που θα πρέπει να ελεγχθούν από τους αρμόδιους φορείς ώστε να επισημανθούν και να αρθούν οι επικινδυνότητες που θα εντοπιστούν, ΕΓΚΑΙΡΑ, αναλογιζόμενοι όλοι τις ευθύνες μας, ατομικά αλλά και σε επίπεδο πολιτείας προκειμένου να προχωρήσει η εκπόνηση μιας στρατηγικής για την αντιμετώπιση παρόμοιων καταστάσεων !!!

Αγαθοκλής Γκιουλέκας

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ

Οι σεισμοί είναι ένα γεωλογικό φαινόμενο που δημιουργείται στις περιοχές τις οποίες ονομάζουμε τεκτονικά ενεργές ζώνες και είναι κατά κανόνα τα όρια των λιθοσφαιρικών πλακών. Εμφανίζονται δηλαδή εκεί που οι λιθοσφαιρικές πλάκες είτε πλησιάζουν-συγκλίνουν μεταξύ τους (και επομένως συγκρούονται) είτε αποκλίνουν-απομακρύνονται η μια από την άλλη. Συχνά εμφανίζονται σεισμοί και εκεί που οι λιθοσφαιρικές πλάκες κινούνται παράλληλα. Ο σεισμός θα διαρκέσει, όση ώρα κινούνται οι τεκτονικές πλάκες ώστε να έρθουνε στην καινούρια τους θέση, έχοντας

εκτονώσει μέρος της ισχυρής πίεσης αναμεταξύ τους. Ο σεισμός δεν μπορεί να αποτραπεί και παρά τη μικρή χρονική διάρκεια του, μπορεί να προκαλέσει μεγάλες υλικές ζημιές στις ανθρώπινες υποδομές με σοβαρούς τραυματισμούς και απώλειες ανθρώπινων ζώων.

Η Ελλάδα κατέχει την πρώτη θέση στην Ευρώπη από πλευράς σεισμικότητας και την έκτη παγκοσμίως.

Η γεωγραφική της θέση συμπίπτει με περιοχή του πλανήτη μας όπου λαμβάνουν χώρα μεγάλα γεωτεκτονικά φαινόμενα όπως η σύγκλιση της Αφρικανικής με την Ευρω-ασιατική λιθοσφαιρική πλάκα με αποτέλεσμα τη μεγάλη σεισμικότητα που παρατηρείται στη περιοχή αυτή. Ο σεισμός, εκτός από τις άμεσες επιπτώσεις, έχει ως επακόλουθα την ενεργοποίηση άλλων γεωλογικών φαινομένων όπως η ρευστοποίηση εδαφών, οι καταπτώσεις βράχων, οι κατολισθήσεις και τα θαλάσσια κύματα βαρύτητας (τσουνάμι) με εξίσου σοβαρές επιπτώσεις.

Τα θαλάσσια κύματα βαρύτητας προκαλούνται από μεγάλους υποθαλάσσιους σεισμούς.

Για να εκτιμηθούν τα αποτελέσματα των σεισμών πρέπει να καθοριστούν διάφορα στοιχεία, που χρησιμεύουν σαν βάση εκτιμήσεως. Πρώτο στοιχείο είναι η εστία του σεισμού, η υπόγεια θέση στην οποία γεννιέται ο σεισμός. Δεύτερο στοιχείο είναι το επίκεντρο του σεισμού, δηλ. η περιοχή της επιφάνειας της Γης που βρίσκεται κάθετα πάνω από την εστία. Έπειτα πρέπει να διακρίνουμε τα διάφορα σεισμικά κύματα, καθώς και τα αποτελέσματα των σεισμών (καταστροφές, πλημμύρες, πυρκαγιές, ανθρώπινα θύματα). Τα αποτελέσματα ποικίλλουν ανάλογα με τις συνθήκες (αντοχή υπεδάφους, κατασκευή σπιτιών, πυκνότητα πληθυσμού, τοπική ώρα, συνήθειες πληθυσμού)/.

Το σοβαρότερο σεισμικό συμβάν στην Ελλάδα τα τελευταία εκατό χρόνια είναι ο σεισμός μεγέθους 7.2R που έγινε στις 12 Αυγούστου 1953 στη Κεφαλονιά. Προκάλεσε τεράστιες υλικές καταστροφές κυρίως στη Κεφαλονιά, Ζάκυνθο και Ιθάκη.

Στις 20 Ιουνίου του 1978 και ώρα 23.03, ένας δυνατός σεισμός συγκλόνισε τη Θεσσαλονίκη. Είχε ένταση 6,5 βαθμών της κλίμακας Ρίχτερ και σημειώθηκε στο χωριό Στίβος, 20 χιλιόμετρα έξω από την πόλη. Το εστιακό βάθος του σεισμού, ο οποίος διήρκεσε 10 δευτερόλεπτα, ήταν μικρό. Έχει υπολογιστεί από 8 έως 10 χιλιόμετρα. Στην πόλη, που δεν ήταν συνηθισμένη στους σεισμούς, επικράτησε πανικός. Οι κάτοικοι βγήκαν πανικόβλητοι από τα σπίτια τους, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί κυκλοφοριακό χάος, που εμπόδιζε ασθενοφόρα και πυροσβεστικά να φτάσουν στα σημεία που είχαν πληγεί. Ο σεισμός χαρακτηρίστηκε καταστροφικός. Ο απολογισμός ήταν 49 νεκροί, 220 τραυματίες και χιλιάδες τρομαγμένοι κάτοικοι που καταγράφηκαν ως προσωρινά άστεγοι γιατί δεν ήθελαν να επιστρέψουν στα σπίτια τους.

Οι περισσότεροι νεκροί ήταν από τη μοναδική πολυκατοικία που κατέρρευσε και βρισκόταν στην πλατεία Ιπποδρομίου. Οι Θεσσαλονικείς πέρασαν το καλοκαίρι του '78 σε πάρκα και υπαίθριους χώρους, φοβούμενοι επόμενο χτύπημα του εγκέλαδου.

Το τελευταίο διάστημα πραγματοποιήθηκαν σεισμοί και στην πόλη μας, το Κιλκίς, γεγονός που έχει διαταράξει την ψυχική ηρεμία των κατοίκων της περιοχής. Συμπερασματικά, λοιπόν, το ότι ζούμε σε μια χώρα με υψηλή σεισμικότητα δεν πρέπει να μας προκαλεί φόβο, αντίθετα πρέπει να εξοικειωθούμε με τους σεισμούς, πρέπει να μάθουμε να ζούμε μ' αυτούς και να συνειδητοποιήσουμε ότι αποτελούν κομμάτι της ζωής μας.

Χριστοφορίδου Βασιλική Γ4

Αυγητίδου Μαρία Γ1

Μουσικό Φωτορεπορτάζ, συνέχεια...

